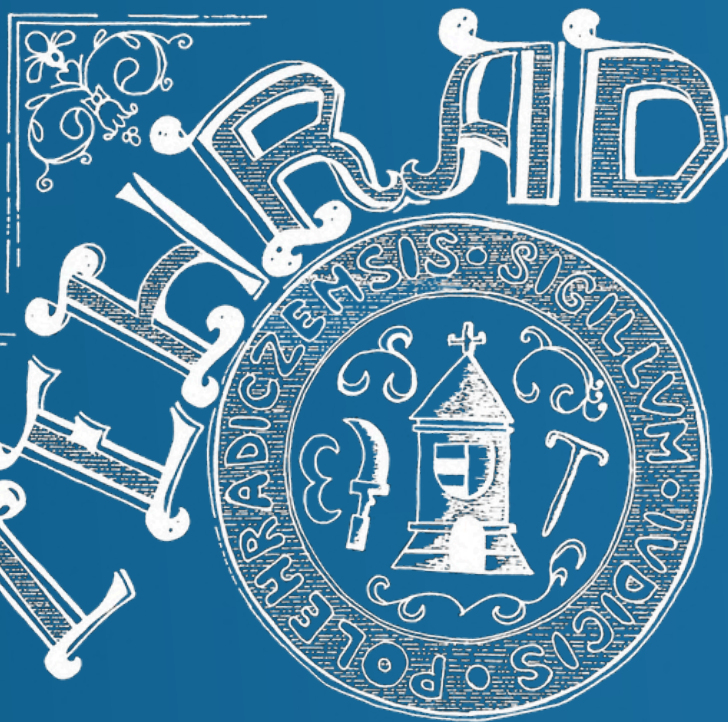

Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 3.
Říjen 2025

Babský den

Kósavá deka v Tiheni

Metlecup

Memoriál Františka Vojtěcha pod rozhlednou

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

čas nejprudšího léta uplynul a dny se nám krátí nikoliv pomalu, ale takřka závratnou rychlostí. Ráno vstáváme do práce už téměř potmě a večer to není o mnoho lepší, z každého dne nám naše planeta ustříhne pár minutek slunečních paprsků. Toto rychlé tempo se u nás (alespoň pro mne) ještě násobí s probíhajícími stavebními pracemi v obci.

Pokud člověk organizuje velkou akci typu liniové stavby / inženýrské sítě v obci, práce by pro něho neměla a ani nemůže skončit vysoutěžením ceny stavby, podpisem smlouvy o dílo a objednávkou stavebního dozoru ... a dál se starejte, přece jsme Vám to za velké peníze prodali! Pokud tomuto člověku na hladkém průběhu stavby a dobrém výsledku záleží, on sám musí být pořád k ruce, asistovat nejenom zhotoviteli stavby, ale i občanům a majitelům nemovitostí, všem bez rozdílu tak, aby (občas bezradným) spoluobčanům pomohl. Musí pomáhat řešit nenadálé poruchy, třeba i v noci, neustále shánět a zprostředkovávat kontakty, individuálně komunikovat s desítkami a stovkami lidí, včas informovat a neúnavně vysvětlovat na mnoha frontách. On je totiž tím, koho lidé z obce znají a na koho se v první řadě obrací.

Člověk je obvykle zvyklý starat se hlavně o své državy a pozemky, jako ostráž sledovat plot či zídku u svého domu, růže v předzahrádce a pečlivě

upravený nájezd k „našemu“. Prostě vidět v první řadě svůj zájem. Pokud je ale člověk za podobnou stavbu odpovědný, musí ji pozorně sledovat nejen v těchto jednotlivostech každého domu a předzahrádky, ale vedle toho i v mnohem složitější perspektivě, ať už jde o stránku přípravnou a projekční, organizační, administrativní, stavební, finanční, komunikační atd. atd. Ani při nejlepší vůli a snaze ale není onen hladký průběh a dobrý výsledek automaticky zaručen! Člověku také občas něco unikne, na něco zapomené, něco špatně vyhodnotí, byť i s pomocí druhých. Taková pochybení či opomenutí se pak jen těžko vysvětlují někomu soustředěnému pouze na svoji situaci.

Výše uvedené nemá být v žádném případě nějakou litanii, sebeomlouváním či stížností. Spíše se snaží pokusit zprostředkovat náhled z trochu jiné perspektivy.

Důležitým opěrným bodem pro člověka v podobné situaci je pak neztrácet přesvědčení, že je zprostředkovatelem nutné změny, která se v budoucnosti jistě ukáže jako pozitivní nejen pro vybrané jednotlivce, ale pro všechny lidi u nás. A že pro dobrý výsledek pracuje s těmi nejlepšími úmysly.

Vážení spoluobčané, krásný a klidný podzim a inspirativní chvíle strávené s Polehradem Vám přeje

Antonín Vejvančícký, starosta

Obsah

Slovo starosty	3
Zprávy z radnice	4
Stalo se	

• Expedice Akát 2025	8
• Jánské hody	9
• Vítání podzimu	10
• Festival Little Stars	10
• Příměstský tábor OS Nedánov ..	11
• Metlecup	12
• Vinařský večer Tihelňa 2025	12
• Oslava výročí 90 roků organizované kopané v Boleradicích	13
• Výstava ovoce, zeleniny a květin	14

Kultura, postřehy, rozhovory

• Školní družina v Boleradicích slaví půl století	15
• Páni z Kunštátu a Boleradic	16
• Koncert Spirituál kvartet	19
• Studie protipovodňových opatření pro obec Boleradice ...	20
• Zprávy z knihovny	21
• Z nejstarší historie vinařství v Boleradicích	22
• Historie pěstování vinné révy ..	24
• František Novák: Kristus Pán ...	26
• Kde to je?	27
• Drobné památky III	28
• (Nejen) o lásce II	30
• Pohled do sedla	32
• Seminář naše krajina	34
• Martinské hody	34
• Výstava v knihovně	34

Zprávy ze školy a školky	35
Spolky informují	

• Aligators	37
• Divadelní spolek	38
• Letorost	39
• SK Boleradice 1935	40

Polehrátky	41
Kalendář akcí	42

Ministerstvo životního prostředí

STATNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

ODKANALIZOVÁNÍ MĚSTYSE BOLERADICE A VÝSTAVBA ČOV

Tento projekt je spolufinancován Státním fondem životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra životního prostředí.

Cílem projektu je zlepšení stavu podzemních a povrchových vod pomocí výstavby čistírny odpadních vod o kapacitě 1400 EO a stokové sítě o délce 6881 m a odbočení pro kanalizační přípojky o délce 2129 m.

Realizace projektu: únor 2025 – srpen 2026

Průběh výstavby kanalizace a ČOV v Boleradicích

U výstavby kanalizace máme v současné době hotových cca 4 000 m z celkových 6 800 m stokové sítě a více než třetinu odboček a šachet – přípojek k nemovitostem. Dokončeny jsou kanalizační řady v ulici Horní konec, Vrchní + Ke hřišti, Zahrady, Pekelná, Ve Dvoře – Tihelňa, Cvrčkov, dokončujeme výstavbu v ulici Pastýřská a Kloboucká, probíhá realizace v ulicích Hroby, Nad Zahrady a v – prozatím nejobtížnějším – úseku na Dolním konci. U objektu ČOV realizujeme výstavbu horního objektu, „domečku“ stavby. Stavba prozatím probíhá bez významných překážek, dle předpokládaného harmonogramu jak realizačního, tak finančního. Financování probíhá dle plánu. Momentálně nenevidujeme žádné vícenáklady proti vysoutěženému rozpočtu, ovšem není vyloučeno, že zejména v souvislosti s opravou komunikací a jejich okolí k navýšení nákladů při dokončování stavby dojde. Komunikace ve velké většině obce budou obnoveny v celé šíři, nikoliv pouze nad rýhou výkopu. Předpokládáme, že nám budou sloužit dalších několik dekád, a uděláme tedy vše pro to, aby nejen samotné tělo komunikací, ale i jejich bezprostřední okolí bylo opraveno

do co nejlepší funkční podoby. Situace oprav komunikací dle projektu včetně vysvětlivky je všem veřejně dostupná od začátku stavby na webových stránkách městyse v sekci – Projekty – Kanalizace a ČOV – Dokumenty. Dalším problémem a vícenákladem stavby může být tristní stav některých úseků dešťové kanalizace, které jsou poškozené mimo jiné dlouhodobým vypouštěním odpadních vod.

Děkuji všem našim občanům za příkladnou trpělivost, dosavadní spolupráci a ohleduplnost v rámci realizace. Děkuji také všem, kdo realizaci stavby pomohli a pomáhají a umožňují tak její hladký průběh, ať už jde o jednotlivce či firmy z Boleradic. Velmi si toho vážím.

Antonín Vejvančický, starosta

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Ve dnech **3. a 4. října 2025** se uskuteční volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Volební místnost v přísálí bude otevřena v pátek od 14:00 do 22:00 hod. a v sobotu od 8:00 do 14:00 hod.

Každý volič při příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství platným občanským průkazem nebo cestovním pasem. Svou totožnost může volič prokázat i prostřednictvím mobilní aplikace „eDoklady“.

Ze závažných důvodů může volič požádat o volbu do přenosné volební schránky. Zájemci se mohou nahlásit na Úřadě městyse Boleradice – tel. 519 423 185 nebo 725 085 479 nebo ve dnech voleb přímo u okrskové volební komise – tel. 725 085 479.

Kanalizační přípojky

Kanalizační přípojka je samostatnou stavbou, tvořenou úsekem potrubí od vyústění vnitřní kanalizace stavby k zaústění do stokové sítě. Kanalizační přípojka není vodním dílem. Vlastníkem kanalizačních přípojek je vlastník pozemku nebo stavby připojené na kanalizaci.

Kanalizační přípojku pořizuje na své náklady odběratel, není-li dohodnuto jinak; vlastníkem přípojky je osoba, která na své náklady přípojku pořídila (viz §3, odst. 6, zákona 274/2001 Sb. v platném znění). **V Boleradicích vybudování části přípojky po revizní šachtu (včetně) zajišťuje a financuje obec u všech stávajících nemovitostí s číslem popisným. Samotné napojení nemovitosti je pak v režii vlastníka nemovitosti.**

Kanalizační přípojka do 25 m délky je definována jako drobná stavba, viz Příloha č. 1 k zákonu č. 283/2021 Sb., odst. a), bod 30. **Dle nového stavebního zákona drobná stavba nepodléhá povolení stavebního úřadu.**

Kanalizační přípojka nad 25 m délky je definována jako jednoduchá stavba, viz Příloha č. 2 k zákonu č. 283/2021 Sb., odst. 1, písmeno i). Jednoduché stavby vyžadují povolení stavebního úřadu.

V obou případech je stavebník povinen nechat zpracovat dokumentaci kanalizační přípojky a předložit majiteli a provozovateli kanalizace ke schválení. Projektovou dokumentaci je nutné schválit vlastníkem dotčeného pozemku, provozovatelem a ostatními správci sítí, jejichž ochranné pásmo zasahuje do trasy přípojky. Projekt je potřeba také proto, aby bylo jasné, co a jakým způsobem se do stokové sítě napojuje a že do splaškové kanalizace nejsou napojeny dešťové vody. Jako budoucí provozovatel a vlastník stokové sítě musí městys Boleradice vydat stanovisko ke každému projektu přípojky.

Bez platné a majitelem a provozovatelem schválené projektové dokumentace kanalizační přípojky nebudou jednotlivé nemovitosti připojovány. Stejným způsobem postupují u nás správci jiných sítí jako např. VaK Břeclav při připojování nových vodovodních přípojek.

Projektovou dokumentaci kanalizační přípojky za jednotnou cenu 4 000,- Kč vč. DPH (1 ks přípojky) v souladu s platnými a požadovanými standardy zpracovávají sjednaní autorizovaní projektanti p. Vlastimil Bobrovský (tel.: 603 977 383) a p. Václav Cichra (tel.: 728 131 477). Případně si jejich pořízení majitel nemovitosti může zajistit i jiným způsobem. Všem majitelům nemovitostí v Boleradicích poskytneme dostatečný čas na to, aby projektové dokumentace přípojek stihli zpracovat.

Kanalizační přípojky nad rámec stavby

Projekt kanalizace počítá s realizací a financováním odbočení a revizních šachet v rámci veřejné části stokové sítě u všech nemovitostí, které měly v době projekce přidělené číslo popisné. Všechna odbočení, která budeme realizovat v rámci stokové sítě, najdete na webových stránkách městyse v sekci Projekty – Kanalizace a ČOV – Dokumenty. O některá další připojení požádali vlastníci nemovitostí v průběhu projekce. Další možná připojení, včetně proluk, zahrad a jiných prostranství s možností budoucího napojení kanalizace součástí projektu nejsou. Nebylo možné zařadit je do projektové dokumentace jako uznatelný náklad stavby.

Městys Boleradice předběžně zvažuje zařazení realizace odboček a šachet novostaveb a případně budov se stávající produkcí odpadních vod do veřejné části projektu financované obcí. Podobně u nemovitostí v centru obce, u kterých

byly odbočky realizované v rámci dvou etap opravy návsi, budou dodány revizní šachty nutné k připojení. Případná odbočení k zahradám, prolukám a dalším parcelám s možností budoucího připojení v obci, ať už s koncovými revizními šachtami nebo bez nich, budou realizovány nad rámec vysoutěžené ceny projektu a znamenají pro nás vícenáklady. Cena za 1 m odbočení daná rozpočtem a zhotovitelem je 8 341,23 Kč bez DPH a zahrnuje kompletní dodávku materiálu + práce (výkopy, pažení, navrtání odbočky, potrubí, podklady, zásypy, zapravení komunikace). Cena za revizní šachtu je pak 16 476,00 Kč bez DPH, ovšem není nutné šachtu instalovat ihned, může být provedeno pouze neprodyšně zaslepené odbočení a revizní šachta může být dopojena před vlastní realizací přípojky. Pro výpočet nutné délky budoucího odbočení je tedy třeba „odkrokovat“ počet běžných metrů od osy stoky kousek „za obrubu“ silnice, a tyto „metry“ použít pro předběžný výpočet ceny odbočení nad rámec projektu. Je pravděpodobné, že městys Boleradice tyto vícenáklady nebude hradit a jejich financování bude tedy na jednotlivých majitelích pozemků. Doporučujeme ale všem případným zájemcům odbočení mimo komunikaci realizovat, obzvláště v případě krajských komunikací může být po finálních opravách silnic obtížné získat dodatečný souhlas správce k jejich realizaci. Podobně městys Boleradice, jako správce a majitel místních komunikací, nemusí k případným dodatečným zásahům do nově opravených silnic přistupovat úplně pozitivně.

V případě jakýchkoliv dotazů v této věci prosím kontaktujte úřad městyse Boleradice nebo zhotovitele, firmu SWIETELSKY (Ing. Prokipčák, hlavní stavbyvedoucí, tel.: 602 445 150).

Antonín Vejvančícký, starosta

Nejlepší na okrese

Společnost Civipolis každoročně pořádá soutěž o nejlepší obecní zpravodaj. Zkusili jsme přihlásit Polehrad a bylo z toho slušné desáté místo v naší kategorii! Děkujeme Vám za podporu, budeme se i nadále snažit, aby přinášel vždy aktuální informace a aby v něm každý našel něco zajímavého. Více informací o soutěži na civipolis.cz/rocnik-2024/.

Redakční rada

Dokončení výstavby inženýrských sítí a komunikace v lokalitě Vorličky

Na konci prázdnin jsme dokončili výstavbu první etapy rozvojové plochy v lokalitě Vorličky, nad fotbalovým hřištěm. Jedná se o realizaci největší zastavitelné plochy zanesené v rámci platného územního plánu městyse Boleradice – cca 13 700 m². Momentálně čekáme na kolaudaci stavby, aby mohli budoucí stavebníci žádat o stavební povolení a pustit se do staveb vlastních domů. Celková cena stavby činí 21 527 887,42 Kč a je o 87 840,88 Kč bez DPH nižší oproti vysoutěženému rozpočtu. Lokalita je vybavena veškerými sítěmi – splaškovou a dešťovou kanalizací a velkoobjemovou nádrží na dešťové vody, vodovodem, plynofikací, elektřinou s centrem v budově nové trafostanice, optickým internetem, veřejným osvětlením a rozhlasem. Součástí akce bylo též zbudování nové vodovodní armaturní šachty s regulací tlaku pomocí nového regulačního ventilu. Toto zařízení vyřešilo problémy s tlakem vody i u stávajících nemovitostí v lokalitě. Mysleli jsme i na dostatečné plochy na parkování. Při prodeji pozemků jsme v prvním kole zvýhodnili mladé žadatele z Boleradice, v kolech dalších jsme podmínky otevřeli širšímu okruhu zájemců. Celkem jsme prozatím prodali 13 pozemků z 15 dostupných, prodej posledních dvou realizujeme v současné době. Získané prostředky z dosavadního prodeje činí 23 699 600,- Kč, ze kterých jsme ovšem museli odvést DPH.

Pozemky byly po dokončení stavebních prací vytyčeny, ovšem jak bylo řečeno, majitelé musí se stavebními pracemi počkat ještě na kolaudační rozhodnutí.

Antonín Vejvančický, starosta

Zajímavosti z výstavby čistírny odpadních vod (ČOV)

Věděli jste, že velká většina samotné stavby naší ČOV se bude nacházet pod zemí? Jedná se o betonovou stavbu vyztuženou hustou pavučinou ocelových armatur. Právě k manipulaci s ocelí a bedněním k přípravě armatur před samotným betonováním sloužil velký jeřáb u naší stavby. Podzemní budova pak sestává z uskladňovacích, aktivačních, dosazovacích nádrží a provozních prostor. Užší prostor mezi dvěma uskladňovacími nádržemi bude suchý dvoupodlažní provozní úsek vybavený nerezovým schodištěm a bude sloužit jako dmychárna a čerpací stanice kalu. Naše ČOV bude fungovat na principu mechanicko-biologického čištění odpadních vod. Toto probíhá ve třech hlavních fázích. Po mechanickém předčištění (zachycení hrubých nečistot a tuků) dojde k biologickému čištění (rozklad organických látek bakteriemi v aktivační nádrži za přítomnosti kyslíku) a dosazování (oddělení kalu od vyčištěné vody). V uskladňovacích nádržích se kal shromažďuje a provzdušňuje (dmychadly), v aktivačních nádržích probíhá samotné čištění a dosazovací nádrže slouží

pro sedimentaci aktivního kalu, který se pak vrací do aktivační nádrže a čistí další odpadní vody. Vyčištěnou vodu pak následně vypustíme do povrchových vod. K odvodnění kalu bude pak naše ČOV vybavená samostatnou místností a odvodňovacím zařízením na principu „kalolisu“.

Prakticky celé okolí struktury, kterou vidíte na fotografii, se znovu zahrne výkopovou hlínou a teprve nad touto strukturou vyroste samotný

nadzemní „domeček“ čistírny odpadních vod. Před tím ovšem ještě musí dojít ke zkoušce těsnosti a příp. dotěsnění nádrží, přičemž se jednotlivé nádrže musejí napouštět rovnoměrně, kvůli dosednutí stavby.

Naše ČOV je projektovaná pro 1 400 EO (zkratka pro ekvivalentní obyvatel označuje míru znečištění vyprodukovanou jedním obyvatelem zpravidla za 1 den). Je tedy naddimenzována a je tomu tak proto, aby zařízení bylo připraveno pro případný budoucí rozvoj obce, nemuselo brzy procházet složitou a drahou intenzifikací a také pro usnadnění jeho údržby a případných oprav. Čistit budeme cca 30 000 m³ odpadních vod, které v Boleradicích ročně vyprodukuje.

Z důvodu malého spádu v obci musí být stoková síť v Boleradicích opatřena dvěma čerpacími stanicemi. K těmto bylo zbudováno v minulých letech připojení elektrické energie s možností napojení záložního zdroje v případě delšího výpadku energie. Další čerpací stanice je pak přímo u zařízení samotné ČOV.

Antonín Vejvančický

Upozornění občanům

V poslední době se k nám na úřad opět donesly informace o různých výhodných nabídkách na odkup nikoliv jenom polností, ale i kousků pozemků v intravilánu městyse. Majitele vytipovaných pozemků u nás většinou oslovují různé realitní agentury, které za jejich prodej nabízejí směšné částky. Cílem těchto společností samozřejmě není podpora Boleradic, jedná se o spekulativní jednání, kdy si tito „podnikatelé“ dobře uvědomují, že pro obec mohou mít podobné kousky

předzahrádek a chodníků velkou cenu. Tyto totiž často slouží pro vedení inženýrských sítí a dalšího společného zařízení obce. Tito obchodníci pak sází na naivitu majitele, kdy pozemek koupí za nízkou cenu a následně se pokusí zisk mnohonásobit přeprodejem obci, popřípadě si počkají, až budeme parcelu potřebovat k rozvoji a budou se na situaci snažit vydělat.

Nikomu samozřejmě nemůžeme radit, jak se má chovat a jak má

nakládat se svým vlastním majetkem. Zvažujete-li ale prodej podobného pozemku, zkuste prosím nejdříve jednat o odprodeji s městem Boleradice. Věřte, že tímto můžete pomoci veřejnému zájmu, usnadnit správu zařízení, které slouží nám všem v Boleradicích a v neposlední řadě pak třeba pomoci dalšímu rozvoji obce.

Antonín Vejvančický, starosta

Expedice Akát 2025

O víkendu 13.–15. června 2025 se pod rozhlednou Nedánov u Boleradice uskutečnil již osmý ročník tradičního setkání radioamatérů. Hlavním organizátorem byl George Opatovice, který se spolu s dalšími členy a přáteli postaral o hladký průběh celé expedice.

Akce se těšila hojné účasti, počasí přálo po celý víkend a díky skvělému zázemí si přišli na své jak technici, tak i rodiny s dětmi. Zajištěno bylo posezení, stan, občerstvení i sociální zázemí. Tradičně nechyběl vynikající guláš, uzené klobásky ani párek v rohlíku.

Skvělou zábavou pro všechny bylo propojení některých stanů a rozhledny na vrcholu, pomocí starého vojenského polního telefonu TP-25. Ten byl natažen po dvoulinkovém kabelu až do stánku s občerstvením a přinesl nejednu vtipnou situaci.

Program sobotního odpoledne patřil sérii zajímavých přednášek, které byly streamovány živě na YouTube kanálu Expedice EPS.

Své zkušenosti a znalosti přišli sdílet:

- OK3FI, který mluvil o létání s drony a legislativních podmínkách, přičemž si účastníci mohli dron i prakticky vyzkoušet;
- OK7SE, který se věnoval možnostem satelitního vysílání a večer ve 21:00 proběhla i praktická ukázka spojení;
- OK2VV, jenž mluvil o historii radioklubu OK2KEA za uplynulých 70 let a o významném výročí, které klub letos slaví;
- OK2PTA, který přiblížil historii a současnost radioklubu OK2KUB.

Poděkování patří také Jitce a Robertovi, kteří se ujali dětského koutku a jako překvapení přivezli i stroj na cukrovou vatu. Zájem o ni byl mezi dětmi, ale i dospělými.

Poděkování patří také městyso Boleradice, který umožnil konání akce na svém pozemku, a všem organizátorům a přátelům, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli s přípravou i hladkým průběhem celé expedice.

Setkání u Nedánova tak i letos potvrdilo, že má mezi radioamatéry pevné místo, a už teď se těšíme na další ročník.

Děkuji všem za účast a pomoc s organizací. S pozdravem

OK2KA – Kuba Adamov

Jánské hody 2025

Jánské hody, letos v termínu 20.–22. 6., máme úspěšně za sebou.

Hody byly zahájeny v pátek 20. 6. 2025, kdy jsme za pomoci dobrovolníků ručně a zručně postavili máju. Následně nás večerem provázela CM Primáš a pod čerstvě postavenou májou se tančilo i zpívalo.

Přes víkend byla na place a v ulicích slyšet již tradičně DH Lácaranka, která vyrazila v sobotu odpoledne od prvního stárka k první starce. Odtud se pokračovalo průvodem k panu starostovi a nakonec celá chasa dorazila na plac. Tam v rámci

odpolední zábavy proběhlo jako každoročně představení Moravské besedy v podání prvních čtyř párů a šikovných dětí. Za její úspěšné naučení bychom tímto chtěli poděkovat především Bronislavě Hutákové a Martině Hausnerové.

V neděli dopoledne čekalo naše krojované chlapce zvaní po obci, odpoledne se i svými starkami zúčastnili požehnání v kostele sv. Jana Křtitele. Pak opět průvod, tentokrát k prvnímu stárkovi a poté pod máju. Zde nás čekal očekávaný zlatý hřeb, zavádka. Velké dík patří našim mužákům, kteří se každý rok překonávají v jejím skládání i zpívání.

Víkend byl naštěstí slunečný, večery možná trochu studenější, ale celé hody byly i tak vydařené. Děkujeme ještě jednou všem, kteří jejich konání umožnili, usnadnili anebo jinak podpořili, panu starostovi a dalším zaměstnancům obce, hasičskému spolku, rodičům, přátelům chasy. Další díky těm, kteří se dostavili, dobrovolníkům, co s námi postavili máju, místním i přespolečným, kteří zaplnili plac. Děkujeme a těšíme se na příště!

Za letošní první pár
Amálie Ježorková

foto: Jaromír Šauer

Vítání podzimu

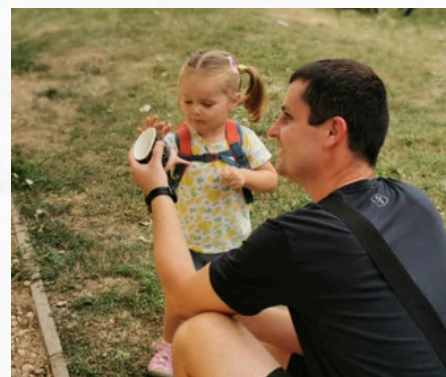
S koncem léta přichází nevyhnutelné, a to rozloučit se s prázdninami. Aby to nebylo loučení smutné, uspořádali jsme opět akci s názvem Vítání podzimu. Toto již tradiční setkání se konalo v místním parku u hasičárny. Hasiči ve spolupráci s aktivními rodiči připravili pro děti i dospělé odpoledne plné her, dobrého jídla a pití. Na čepu bylo 6 druhů piva z malých pivovarů, z udírny se linula vůně uzené cigáry a žebírek.

Počasí bylo krásně letní, takže se park brzy zaplnil nadšenými dětmi, které se již nemohly dočkat začátku. Dlouhou chvíli si zkrátily na skákacím hradu a stříkáním vody z hadice

na cíl. To byla příležitost pro rodiče (tatínky) ochutnat něco dobrého a čepovaného. Děti pak ještě dlouho soutěžily v mnoha zajímavých disciplínách, za které si odnesly nejen sladkou odměnu, ale i hromadu zážitků. Program byl bohatý, a tak se malí i velcí návštěvníci zdrželi do pozdních hodin.

Pivo se vypilo, tak snad i chutnalo. I když letošní akci provázela večerní dešť, opět se vydařila. Děkujeme všem zúčastněným, těšíme se někdy příště.

Za SDH Boleradice
Martin Stehlík

Festival Little Stars

Letošní ročník festivalu Little Stars přinesl do Boleradic jedinečnou atmosféru léta mezi vinohrady. Akce, která propojuje svět menších vinařů, originální gastronomie a příjemného venkovského prostředí, přilákala milovníky vína i dobrého jídla. Návštěvníci mohli během dne ochutnávat vína malých vinařů, kteří vsadili na poctivou práci ve vinici a autentický rukopis ve sklepě. O gastronomii se postarali tvůrčí kuchaři. Překvapením byla návštěva provozovatele kaváren v Brně. Ten Little Stars hodnotil pozitivně.

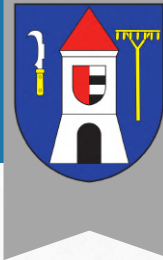
Velkou předností festivalu je prostředí přímo mezi vinohrady a sklepy, které vytváří uvolněnou a přátelskou atmosféru. Lidé ochutnávali, debatovali s vinaři a užívali si hudební doprovod i západ slunce nad Boleradicemi. Hudební doprovod byl směsicí jazzu, ale i písničkových klasik od šedesátek po současnost. Na jevišti se vystřídaly tři malé kapely.

V jedné hrál dokonce náš nový spoluobčan z Vrchní ulice Michal (saxofon) a i zpěvačka z další kapely nesla silnou stopu z Boleradic. Vý-

stava fotek podtrhla snahu o kulturní podtón tohoto setkání. Pořadatelé měli velkou radost z početné návštěvy místních kamarádů a přátel z řad Boleradčáků. Festival Little Stars potvrdil, že víno, jídlo a příroda jdou skvěle dohromady. Na další ročník Little Stars festivalu se můžeme těšit 18. 7. 2026.

Pořadatelé festivalu

Příměstský tábor OS Nedánov

V prvním prázdninovém týdnu se konal již druhý ročník příměstského tábora, který pořádalo OS Nedánov. Celým týdnem nás provázeli Asterix (Monika Třeštíková) a Obelix (Michaela Havránková). Pro děti byl připravený program nabitý úkoly a výzvami, procházkami po okolí, luštěním, tvořením, sportováním, pokusy a hlavně zábavou a legrací.

Na začátku týdne jsme si vytvořili táborová trička. Vyzkoušeli jsme si, jak se nosí náčelník Galů Vercingetorix a postavili galskou vesnici z papíru. V úterý jsme v lese ulovili divočáka a na nepřátelském území hledali tajnou zprávu o psím kamarádovi Idefixovi. Odpoledne za námi přišli trenéři florbalu z klubu Aligators, kteří si pro děti připravili parádní trénink. Tímto chci moc poděkovat Josefu Kopečkovi, Václavu Stehlíkovi a Lukáši Barkovi za skvělý program. Ve středu jsme trénovali na chůdách a na hřišti lanové aktivity. Odpoledne sázeli semínka, která druid zalil kouzelným lektvarem a ona do druhého dne vyrostla. Ochladili jsme se při vodní bitvě a vyzkoušeli nové výtvarné techniky. Konkrétně si děti odnášely obrázky vytvořené pomocí enkaustické žehličky. Mezi učením se nového rytmického tance

a skládáním písničky se děti měly možnost ozdobit trpytívkou tetování dle vlastního výběru v provedení Gábiny Vítečkové. Čtvrtek patřil celodennímu výletu do Brna. Dopoledne jsme strávili v lanovém centru v Pisárkách, poobědvali jsme v parku pizzu a ochladili se v pavilonu Anthroposu u mamuta. Pátek patřil dokončování aktivit, ale i galské olympiádě. Od 15 hodin se park proměnil v úřad, kde se udál nelítostný boj o získání všech úředních razítek v daném pořadí. Děti byly odměněny památečním listem se svojí fotografií z lanového centra a zlatou medailí za potlesku rodičů, kteří přišli pomoci na poslední táborovou hru. Tímto všem moc děkuji.

Poděkovat je třeba i paní Hanákové a jejímu týmu za výborné obědy a všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě a realizaci tábora.

Věřím, že tábor se dětem líbil a všichni byli spokojeni. Kdo by měl zájem se v dalším roce podílet na organizaci tábora jako vedoucí, je srdečně vítán.

Monika Třeštíková

Táborová písnička na nápěv písne Pec nám spadla, na které se podílely všechny děti:

*V pondělí se náhle v sále,
objevila vesnice,
Římanů je stále málo,
Galů je tam nejvíce.*

*Galové si užívají,
mají lektvar od druida.
Šijeme a hrajeme si,
není tu vůbec nuda.*

*V úterý jsme byli v lese,
chytli spoustu klíšťáků.
Našli jsme tam i roháče
a mnoho dalších chrobáků.*

*Lovili jsme divočáky,
nikdo z nás pak neměl hlad.
U Římanů na louce jsme
s obálkami začli hrát.*

*Jeden hledač, jeden posel,
jeden písař, ten tam byl,
zpráva byla o pejskovi,
Idefix se neztratil.*

*Vodní bitva byla super,
holky ale vyhrály.
To nevádí, to nevádí,
všichni jsme se nasměli.*

*Když je volno, balon máme,
pořád jenom kopeme.
Vždycky dáme hodně gólů,
jindy zas prohrajeme.*

*My jsme byli na procházce,
vyluštili tajenku,
na hřišti jsme trénovali,
jak se leze po venku.*

*Lano není žádná hrůza,
do lanáče jedeme.
Na překážky těšíme se,
všechny hravě zvládneme.*

Metlecup

Po loňském úspěchu bylo jasné, že turnaj bude pokračovat i letos. Peníze z předchozího ročníku šly do vylepšení areálu SK Boleradice 1935. Koupili jsme nové sítě, míče či jiné vybavení kabin. Přestože se zpočátku přihlašování týmů vleklo, nakonec byla kapacita 18 družstev v květnu naplněna. Nám nezbyvalo než doufat, že se nic nepokazí a všichni dorazí. V pátek proběhlo losování do tří skupin po šesti týmech. Nasazení obhájci a finalisté měli být zárukou napětí, ale překvapením bylo už vyřazení Středočechů, kteří po pátečním „tréninku na baru“ nedokázali uhrát postup ze skupiny. Do čtvrtfinále se tak dostaly týmy jako 10dkg Poličanu, Bosna, 25cm-NaVolnoběh, TDH Team, Pajzáci, 20dkg Pařížáku, Mladý Pušky a SM Vinaři. Vyřazovací část přinesla řadu překvapení, favorizovaní Vinaři skončili po penaltách s Bosnou, Poličan vypadl s houževnatým 25cmNaVolnoběh a i TDH měl namále, ale prošel dál. Semifinále pak nabídlo kvalitní zápasy, Mladý Pušky si poradily

s Bosnou a do finále překvapivě postoupil i 25cmNaVolnoběh po vítězství nad TDH. Souboj o bronz ovládl TDH jasně 7:2. Ve finále potvrdily Mladý Pušky svou formu a i bez kapitána Havelky zvítězili nad 25cmNaVolnoběh 2:1. Oba celky pak sportovně věnovaly výhru na společnou afterparty, která pokračovala až do ranních hodin.

Velkou zásluhu na hladkém průběhu měli všichni dobrovolníci i partneři, kteří nám se vším pomohli. Metlecup 2025 se tak stal dalším vydařeným ročníkem, plným napínavých zápasů i skvělé atmosféry. Termín příštího turnaje je už znám, a to 11. 7. 2026.

Za tým Metlecup, **Daniel Hříb**

Vinařský večer Tihelňa 2025

Každý začátek podzimu je v Boleradicích doprovázen oslavou révy vinné – vinobraním v režii

Vinařského spolku Boleradice. Letos tomu nebylo jinak, a tak jste mohli v sobotu 6. 9. 2025 vpodvečer sesho-

ra z Tihelně zaslechnout první cifry naší boleradské cimbálky Primáš a mohutný chór spojených mužáckých sborů – našeho příležitostného z Boleradic spolu s kamarády z Nikolčic vedenými sbormistrem panem Václavem Kosinou. Své sklepy otevřeli všichni naši větší vinaři a návštěvníci mohli ochutnat také z bohaté nabídky občerstvení. Akci též opět doprovodila výstava výpěstků zahrádkářů, kterým za spolupráci moc děkujeme. O tom, že se akce vydařila, svědčí nejen přes 200 účastníků, ale i skvělá zábava pokračující do hluboké noci.

Za Vaši přízeň ze srdce děkují a na další společná setkání se těší členové Vinařského spolku Boleradice!

Antonín Vejvančický

Oslava výročí 90 roků organizované kopané v Boleradicích

Dne 2. srpna 2025 na fotbalovém hřišti SK Boleradice 1935, z. s. proběhla oslava založení organizované kopané. Celé akci předcházela náročná příprava.

Byla sestavena a vydána nádherná publikace k připomenutí historie fotbalu v Boleradicích od roku 1935 až po dnešek. Tato publikace je k nahlédnutí v místní knihovně a taktéž je možnost odkoupení na úřadě Městysu, nebo v bufetu na hřišti při fotbalovém utkání. Také nabízíme tričko a čepici s logem spolku.

Výstavu o historii jsme nainstalovali do krytého přístřešku za kabiny. Taktéž přehledně poháry, medaile, brožury, staré registračky a 13 nástěnek s fotografiemi.

Klání oslav začalo miniturnajem základních přípravek Brumovic, Klobouk, Hustopeč, Šitbořic a taky náš velmi mladý tým se předvedl. Výsledky psát nebudu, těch zápasů bylo hodně, hlavně, že se snažíme a děti mají zájem o fotbal.

Od 15:00 hod. se slavnostním výkopem našeho pana starosty začalo utkání našeho senior teamu proti týmu osobností /bývalí hráči, herci/ baviče, internacionála, mode-rátora Petra Švancary. Zápas skončil prohrou domácího mužstva 5 : 8.

Dle daného programu následovala tradiční soutěž o putovní pohár „Penaltový král“. Na penalty se přihlásilo 42 kopačů. V brance se střídali dva brankáři. Vítězem se stal Novotňák František ml.

V 17:30 hod. zápas SK Boleradice proti Krumvíř „B“ /Klobouky/ odřídil nestor rozhodčích našeho okresu pan Schaffer Antonín, který píská už 42 let. Utkání skončilo vítězně pro nás 7 : 2.

Po celou dobu oslav byly k dispozici všem dětem různé atrakce, skákací hrad, lana, slalomy, malé hřiště na fotbal.

A taky bylo co jíst, klobásy, cigára z udrny, naložená krkovice upečená „naprudko“ na kameni. Piva se vytočilo taky několik celáků.

Večer hudba, zábava s diskžokejem.

Celé odpoledne nám počasí přálo, ale večer byla malá návštěva, přšelo, jen se lilo. I tak si myslím, že oslava proběhla úspěšně, starší si vzpomínali a mladší možná byli překvapeni, co všechno naši a jejich předci pro fotbal v Boleradicích udělali.

Děkujeme všem, co se podíleli na přípravách tak náročné akce, děkujeme všem, kteří se zúčastnili,

děkujeme za podporu v dobrovolném vstupném, děkujeme Městysu za finanční podporu 54 000,- Kč, všem dobrovolným dárcům ve formě služby, panu Radimovi Korábovi za bezúplatnou zápůjčku skákadla, panu Liborovi Novotnému za ozvučení akce.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť.

Zapsal předseda spolku
Ing. Šlancar Vladislav

Ještě stručně do historie a budování zázemí pro fotbal v Boleradicích.
Hrací plochy:

- Přátelská kopaná na Stadioně, malé rozměry, rok 1934
- Štvanice /u rybníka/ rok 1935
- U dolního mlýna /dnes letiště/ rok 1950

Výstava ovoce, zeleniny a květin

V sobotu 20. září 2025 se uskutečnila Výstava ovoce, zeleniny a květin. Byly zde tradičně vystaveny různé výpěstky a plody ovoce a zeleniny našich členů i některých občanů.

Zpestřením byla zajímavá kolekce kaktusů a sukulentů paní M. Korábové a raritou kvetoucí kameny pana starosty A. Vejvančíckého. Vše krásně naaranžovala paní H. Vystoupilová s řezanými květinami a další dekorací.

Letos výstavu podpořily i další spolky, které mají svoji činnost spojenou s přírodou. Byli to vinaři, včelaři, rybáři, myslivci a Letorost.

Včelaři přišli s medovinou a medem. Ti si letos připomínají 120. výročí vzniku (r. 1905). Včelařský kroužek Svazenka při ZŠ si také připomíná 15. výročí – 15 let trvání, a tak si včelařici připravili ukázkou své činnosti.

Rybáři, kteří se starají o krásný rybník, představili snímky svých úlovků, ryb. náčiní a dalších zajímavostí.

Myslivci se také připojili. Pan P. Veselý dodal materiály o honitbě – zastoupení a složení různých druhů stromů i zvěře a ptactva v okolních lesích a polích. Krásná a zajímavá byla upoutávka na vycpaninu muflona a mysl. trofeje.

Spolek Letorost zase představil své aktivity s obnovami starých cest a výsadbou stromů a alejí. Jejich součástí byla i studie slečny Kláry Jamborové o naší půdě, jejím stavu a erozní činnosti.

Výstavu podpořila i škola. Naši nejmenší z MŠ a ZŠ připravili své výtvarné práce Příroda kolem nás a výtvary z dýní.

Pan Jiří Víteček zpestřil výstavu nádhernými snímky Boleradic a okolí.

Také redakce zpravodaje Polehrad se představila, vždyť se zde píše o všem, co spolky dělají. Letos si zpravodaj připomíná 30. výročí.

V rámci zahajovacího programu bylo předáno ocenění a diplom naší dlouholeté člence paní B. Veselé za rozvoj a podporu zahrádkářské činnosti a svazu. K příjemné atmosféře, poslechu i zpěvu přispěla a hrála Sklepanka.

Výstavu bylo možno vidět i v neděli. V pondělí patřila škole. Děti z MŠ poznávaly ovoce a zeleninu, žáci ZŠ v rámci prvouky a přírodovědy plnili úkoly v pracovních listech.

Všem, kteří se zapojili do náročné přípravy této akce a zdárný průběh, velmi a srdečně děkují.

Za výbor ČZS, **Pavel Kabela**

Školní družina v Boleradicích slaví půl století

Půl století je dlouhá doba. Za tu dobu vyrostlo v Boleradicích nespočet dětí, které po vyučování nacházely druhý domov ve školní družině. Některé si tam psaly úkoly, jiné se smály s kamarády nad stavebnicí, další zase trávily čas u malování nebo čtení knížek. Školní družina se postupně stala nedílnou součástí života školy – místem, kde děti mohou rozvíjet své zájmy, učit se spolupráci, ale i odpočívat po náročném dni ve škole.

Během těch padesáti let prošla družina neuvěřitelnými změnami. Vybavení místností, které na začátku tvořily jen pár stolů a židlí, se postupně rozšiřovalo – přibýly nové hry, stavebnice, výtvarné pomůcky a sportovní náčiní. Dětem se začaly nabízet nejrozličnější kroužky, obnovovaly se místní tradice a vznikaly nové, aby každé dítě mohlo najít něco, co ho baví. Družina se stala místem, kde se budují vzpomínky a tradice, které přezívají celé generace.

Letos si připomínáme, že družina v Boleradicích slaví už 50 let své existence! Při té příležitosti jsme se vrátili na úplný začátek a popovídali si s vůbec první vychovatelkou, paní Květoslavou Řičánkovou, která družinu v roce 1975 otevírala.

Jak vzpomínáte na založení družiny? A jak jste se k práci vychovatelky dostala?

Oslovila mě tehdy paní Josefa Petrášová. Říkala, že se bude otevírat družina a že potřebují někoho s maturitou. Já jsem byla doma na mateřské, tak jsem na to kývla. Potřebovali ale, aby někdo nastoupil hned, protože družina se měla otevírat už 1. června – a to jen na jeden měsíc, do konce školního roku. Bylo to nutné, protože kdyby se to do června nestihlo, celá možnost by padla a asi by se muselo čekat, než se znovu podaří získat ty mimořádné peníze.

Kde byla první družina a jak vypadala?

První družina měla své místo v malé třídě za tělocvičnou. Byla to taková skromná místnost, kde stálo jen několik stolů a pár židlí, jedna skříň a police. Na začátku jsme toho opravdu moc neměli – her a hraček bylo málo. Postupně, hlavně od září, už přibýly nějaké stolní hry, stavebnice a výtvarné potřeby, takže bylo s čím pracovat. Nejvíce tam chodili prvňáci a druháci.

Jaké aktivity jste s dětmi dělala? Byly už tehdy nějaké kroužky?

Když bylo škaredě, chodili jsme do tělocvičny a když bylo hezky, tak ven. Děcka byly strašně rády. Já jsem Boleradice vlastně moc neznala, bydleli jsme tu chvíli, tak jsem to nechávala na nich – ony mě vodily po dědině, ukazovaly mi, kde kdo bydlí, kde má babičku nebo dědu a vyprávěly mi o svých rodinách. V zimě jsme chodili sáňkovat. Děti bývalo hodně, myslím i třicet. Jestli tehdy byly nějaké kroužky, to už si nepamatuju. Bylo to dost náročné uhlídat všechny, já byla mladá a sama na tolik dětí. Ale děcka byly hodné, fakt jo. Většinou jsem je nechávala, ať si samy vyberou, co chtějí dělat. A po letech mi někdo říkal: „A za vás to bylo ve družině stejně nejlepší!“ (smích).

Jak dlouho jste v družině pracovala? A kdo Vás pak vystřídal?

Skončila jsem v létě 1976, chtěla jsem se vrátit ke své profesi, k práci ve špitále. Po mě nastoupila paní Květa Hrabcová. Musím ale říct, že mě vždycky těšilo, že jsem mohla být u samotného začátku, pomoci družinu rozjet a dát jí první podobu. A mám radost, že funguje dodnes.

Děkujeme za rozhovor!

Pokud byste rádi více zavzpomínali na školní družinu, obsáhlejší rozhovor s dlouholetou vychovatelkou paní Miroslavou Vavrikovou jsme publikovali v č.3/2023.

Jiří Víteček

Seznam vychovatelek a vychovatelů za 50 let školní družiny:

Květoslava Řičánková (1975/1976)
Květa Hrabcová (1976–1981)
Květa Krejčířiková (1981–1985)
Miroslava Vavriková (1985–2018, 2022/2023)
Hana Sklenářová (1995/1996)
Marta Vachová (1996/1997)
Marta Reiterová (1997/1998)
Bronislava Hutáková (1998–2001)
Zdeňka Němcová (2001–2004)
Martina Bubeníčková (2004–2007)
Věra Málková (2007–2009, 2011/2012)
MUDr. Klára Kočicová (2009/2010)
Katarína Máčovská (2010/2011)
Miloslav Plocek (2010/2011)
Mgr. Pavel Kabelá (2015–2018)
Mgr. Hana Vajbarová (2018–2022)
Bc. Petr Chalupný (2018–2021)
Blanka Riedlová (2021–2026)
Mgr. Veronika Coufalová (2023/2024)
Mgr. Iveta Brdečková (2024–2026)
Lucie Štanglová (2025/2026)

Budova školy ve školním roce 1975/1976.

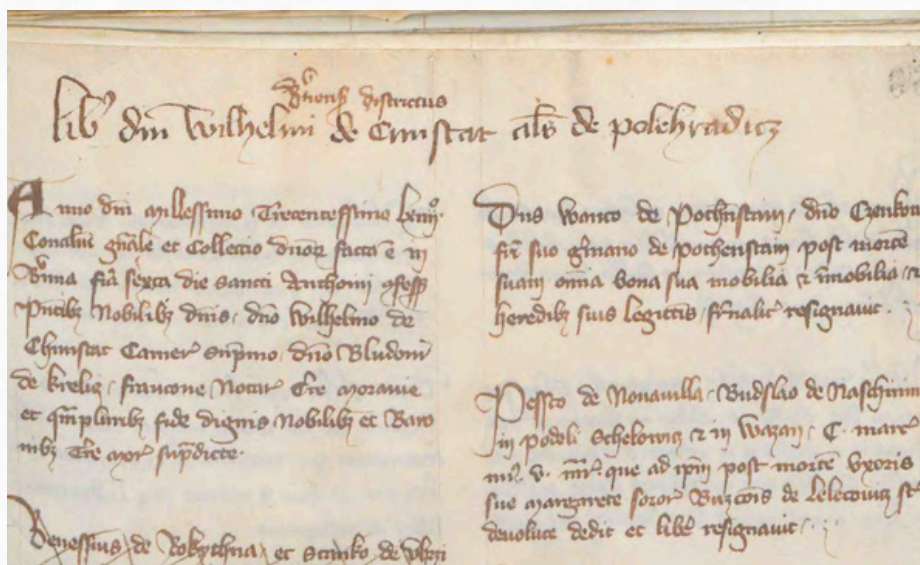
Páni z Kunštátu a Boleradic

V dobách středověku a raného novověku představovala naše obec ne zcela nevýznamný bod na mapě tehdejší Moravy. Nebylo tomu ani tak pro její tehdejší velikost, její význam spočíval spíše ve skutečnosti, že po dlouhou dobu představovala jedno z hlavních sídel jedné z velmi plodných a důležitých větví významného rodu naší tehdejší šlechty – pánů z Kunštátu. Boleradice patřily s jednou malou přestávkou Kunštátům po téměř dvě staletí, od 60. let čtrnáctého století až po 30. léta století šestnáctého. Lze jen těžko ve starších dějinách naší obce hledat souvislejší a delší období příslušnosti k jednomu držiteli či majiteli. Prostřednictvím pánů z Kunštátu se Boleradice několikrát dokonce ocitly, i když jen okrajově, tak přeci jen v blízkosti slavných panovníků naší země. Pokusíme se tedy v bohatých a rozvětvených dějinách tohoto slavného šlechtického rodu vysledovat nejen tyto souvislosti, ale hlavně v nich vyselektovat a posloupně zachytit stopu naší malé obce a jejích dávných majitelů.

Erb pánů z Kunštátu na přebalu jedenácté knihy olomoucké řady Moravských zemských desk z let 1464–1466.

Jak bylo řečeno, větev pánů z Kunštátu a Boleradic představovala plodnou odnož rodu, jejíž zástupci

Výřez titulní strany čtvrtého kvaternu brněnských zemských desk – Liber Domini Wilhelmi de Cunstat alias de Polehradicz. A 3 Stavovské rukopisy, inv. č. 120, Brněnské knihy I.–V.: Kniha Viléma z Kunštátu, 1361–1366 (Brněnská kniha IV.), fol. 29 r.

žili až do poslední čtvrtiny 16. století. Jako první z Kunštátů se u nás kolem roku 1350 objevuje jistý Vilém z Kunštátu. Boleradice v té době patřily dvěma majitelům, jednak je jako jeden z nich zmiňován Diva z Boleradic, patrně poslední z rodu moravského vладыky Lva z Klobouk, do jehož vlastnictví a vlastnictví jeho potomků naše obec připadala už od první poloviny 13. století. Druhým vlastníkem pak byl rod erbu tzv. „poloutrojčáří“, jehož posledním představitelem byl Ota z Boleradic, zmiňovaný roku 1356. Je pravděpodobné, že Vilém se do Boleradic přišel, tzn. oženil se s dcerou či sestrou buď Divy, nebo Oty. Roku 1358 se pak Vilém poprvé sám píše jako Wihlelmo de Woleradicz, tedy Vilém z Boleradic.

Pečeť Viléma z Kunštátu z r. 1367.

Je možné, že v té době už mu Boleradice patřily celé. Roku 1356 mimo jiné statky koupil i díl (patrně Horních) Bojanovic, ovšem ucelenější državy kolem Boleradic nastřádaly až další generace Vilémových potomků. Náš Vilém nezastával v hierarchii své doby zcela bezvýznamné postavení, od roku 1351 do r. 1369 pravidelně zasedal u zemského soudu v Brně, v letech 1361–1366 pak byl dokonce nejvyšším komorníkem brněnské „cúdy“ (soudu), podobně jako jeho otec Gerhard, který je považovaný za zakladatelskou postavu rodu Kunštátů. Čtvrtý kvatern (kniha) brněnských zemských desk pak dokonce nese Vilémovo jméno: Liber Domini Wilhelmi de Cunstat alias de Polehradicz. Vilém byl naposledy zaznamenán na zasedání soudu v červnu 1369, o čtyři roky později byl už s jistotou mrtvý.

Je ovšem možné a pravděpodobné, že Vilém z Kunštátu zemřel již dříve, protože už v roce 1371 se po Boleradicích psal jeho bratr Boček z Poděbrad (Boczko de Bolhradicz alias de Kunstat). Boček byl zakladatelem rodové větve pánů z Poděbrad, byl číšníkem a vlivnou postavou na

dvoře císaře Karla IV. a v neposlední řadě také pradědečkem našeho jediného panovníka pocházejícího z řady české šlechty, Jiřího z Poděbrad. S panovníkem Boček udržoval nadstandardní vztahy, které ovšem později zakalily zájmy Karlova bratra, moravského markraběte Jana Jindřicha. Tři Vilémovi synové a tedy dědicové byli v době jeho smrti nedospělí a je tedy pravděpodobné, že jejich strýc Boček v naší chronologii vystupuje jako jejich poručník. Nicméně, Boček sám umírá roku 1373 a poručníkem nezletilých dědiců je nově ustanoven Vilémův synovec, Erhard z Kunštátu.

Zmínili jsme tři syny Viléma z Kunštátu. Ty měl s manželkou Čenčkou z Pirkenštejna, která žila až do roku 1385. Byli to Vilém (pro jednodušší orientaci ho budeme nazývat Vilémem II.), Smil a Čeněk. Rok 1377 znamenal konec Erhardova poručnictví a statků se ujal nejstarší syn, Vilém II., patrně ještě jako velmi mladý, neboť ve zdrojích je označován jako „Vilémek“. Vystupuje též jako Vilém z Louček. Je ovšem doloženo, že později vystupovali všichni bratři z Boleradic v některých záležitostech jednotně. Po smrti Čenka v roce 1407 připadly Boleradice Smilovi, který sám měl dvě děti – syna Smila (II.) a dceru Čenku.

Pečeť Smila II. z Kunštátu používaná mezi lety 1417 a 1420.

V roce 1417 pak vzal Smil II. na spolek na Boleradice svoje dva bratrance (syny Viléma II.) – Bočka a Smila z Louček. Právě tento Boček, který právo na Boleradice nabyl spolčením s bratrancem Smilem II., se nám pak objevuje v „Popravcích a psaneckých zápisech jihlavských“ jakožto ochránce loupežné skupiny tak řečeného Janáče (blíže Polehrad 2/2024).

Období kolem roku 1420 se vyznačuje sváry mezi příbuznými Kunštáty na Boleradicích, do kterých byla zapletena také církevní moc (přesněji dominikáni od sv. Michala v Brně). Poté, co Bočkův bratranec Smil II. roku 1420 zemřel, chystal se Boček na Boleradicích trvale usídlit, ovšem dostal se do sporu jak se sestřenicí Čenčkou, tak s vlastním bratrem Smilem z Louček, kteří si též na Boleradice činili nárok, a na které patrně poněkud pozapomněl. V průběhu soudních sporů (půhonů) se do situace poměrně razantně vložili Bočkovi bratři Smil a Kuna, kteří kolem roku 1422 obsadili boleradický hrad a Bočka i s celou rodinou z něj nechali vyvést. Nicméně, po roce 1422 umírají jak bratr Smil, tak sestřenice Čenka a Boček tedy definitivně uhájil svá práva na Boleradice.

Po roce 1422 jeho stopa z pramenů mizí a Boček se nám znovu objevuje až v letech 1434 a 1437, kdy se spolu s bratrem Kunou angažoval v několika soudních půhonech. Jako mrtvý je pak uveden roku 1447. Boček byl prokazatelně otcem dvou dětí, Hynka a Anežky, ovšem o jejich osudech není známo více, než že v roce 1447 jsou uváděny jako mrtvé, což tedy pravděpodobně znamená, že je jejich otec přežil.

Jelikož tedy Boček z Kunštátu potomka nezanechal, zdědil po roce 1447 všechny boleradické statky jeho bratr Kuna (zemřel r. 1460), nejmladší a velmi aktivní syn Viléma II. Byl účastníkem mnoha

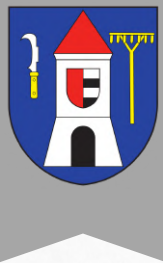
politických vyjednávání a zasedání soudů už od 30. let 15. století a jeho potomci pak představují první generaci Kunů z Boleradic. Jeho synové Jan Kuna, Čeněk Kuna a Boček Kuna se ponejprve o rodové statky starali soudržně, ovšem posléze se každý vydal svou vlastní cestou a ve společné správě jim zůstaly pouze Boleradice, na kterých zůstal nejmladší Boček (zmiňován mezi lety 1459–1495).

Za zmínku v našem vyprávění rozhodně stojí aktivní účast Bočkova bratra Čenka v konfliktu s uherským králem Matyášem Korvínem. Je možné, že se v této souvislosti Bočka dotkly konfiskace majetku spojené s touto aktivitou, neboť Boleradice byly v letech po roce 1470 v držení Jana Zeleného ze Šanova a Ždánic, což byl Matyášův hejtman, který postupně Boleradice vojensky obsadil a držel hrad i obec po dobu deseti let.

Pečeť Bočka z Kunštátu a Boleradic používaná mezi lety 1484 a 1495.

Dochovaná kronika Karla Kučery ze 40. let 20. století pak doslovně cituje jedno z privilegií, které Boček roku 1483 udělil „moudrým a opatrným“ rychtářům a konšelům městečka Boleradic. Jedná se o nejstarší z privilegií (konfirmačních listin), které se dle Kučery ještě ve 20. století nacházely v obecním archivu městečka Boleradic a jejichž dnešní uložení je – alespoň prozatím – neznámé. Už jen z tohoto důvodu si dovolueme otisknout přepis ‘privileje’

ve své úplnosti, dalším důvodem je pak ten, že nám kronikář Kučera svým prozíravým zásahem umožňuje nahlédnout do způsobu vyjadřování a uvažování člověka, jemuž naše obec patřila před více než pěti sty lety:

V obecním archivu městečka Boleradice se zachovalo několik privilegií, čili konfirmační listiny dané poddaným lidem Boleradským. První privilej je psaná od Bočka z Kunštátu z roku 1483 tehdejšího pána v Boleradicích a zní:

Já Boček z Kunštátu a na Búzově, vyznávám tímto listem že mě přede všemi, kdož jej uží a čtouc uslyší, že jsouc přede mne přišli moudří a opatrní rychtář a konšelé městečka Boleradic, věrní moji a na mě mou pilnou prosbu vložili, aby zboží a erbové, kteréžto statkové a erbové jejich jsou, když jest kdo umřel v tom městečku bez erbův, že jejich statkové a zboží spravedlivě od starodávna na mé předky dobré paměti připadati měli i tutěž na mě, protož já svrchu psaný Boček jsa nakloněn milosti svou, kním a jejich slušné prosbě nechť uslyšeti a také ta časy válečné, znajíc jejich velikou záhubu, aby tím lépe mohli zase saditi a svou živnost vésti, tu milost jím činím, že ta odúmrtí kteráž jest na mé předky, i na mě spravedlivě spádala a přicházela jejich statkové a erbové, tu jsem jím propustil a v moci listu tohoto propouštím a snímám tak abych já a budoucí moji erbové k takové odúmrtosti práva žádného neměli ale již svrchu psaný pán tohoto městečka nynější a budoucí, budou moci statky i zboží použiti, ač by děti neměli přátelům a bližním svým kterým by se líbilo a zdálo tu v tom městečku Boleradicích obývajícím pakli by kde na jiném panství kterým poručeno bylo, tedy ti na kteréž by ten statek poručení podle poručení připadl, bude ten neb onen povinen v městečku Boleradicích osaditi při tom statku, aby zde v té svrchu psaném městečku i lidem obývajícím nic k umenšení nebylo, ale lépe a dostatečněji své živnosti v městečku vésti mohli a mých erbů a budoucích poplatků a starodávných zvyčích, obyčejů dostatečněji obdávati mohli, a protož já svrchu psaný Boček tyto všecky věci na hoře psané v tomto listu zapsané chci aby pevně a neporušitelně byli zachovány ode mne, erbů a budoucích mých lidí svrchu psaným v městečku Boleradicích, nynějším a budoucím na věčné časy, tímto listem a pečeti svou upevňuji k stálému držení a pro lepší jistotu a svědomí větší svrchu psaných připsal jsem urozených pánů, pana Čeňka Kunu z Kunštátu, pana Berky z Lípého na Štenberce a slovutných pánů, Jiříka Hartmanovského z Hartmanova, Václava z Doubravice, Harychmana z Litovle, Záviše Bytovského ze Slavíkovice a ve Lhotě a Václava z Lhístovic v ty časy purkrabě mého na Búzově že jsou své pečeti na svědomí podle mého listu k tomu přivěsiti dali, sobě beze škody jež je psán a dán na Búzově, tu neděli po Božím vstoupení léta od narození syna Božího, léta tisícého čtyřstého osumdesátého třetího počítajíc.

V privilegiu se tedy Boček vzdává svého tzv. odúmrtního práva ve prospěch boleradských, což nebyla v 15. století úplně neobvyklá praxe. Roku 1490 prodal Boček Kuna z Kunštátu Boleradice Protivcovi ze Zástřizl a na Čejkovicích. Když Boček roku 1495 zemřel, zanechal po sobě 9 dětí a jeho potomstvo představuje další větev boleradických z Kunštátu. Nicméně, hrad i vesnice patřily po dobu asi dvaceti let Zástřizlům, než je roku 1512 Protivcův syn Heřman znovu

prodal Heraltu Kunovi z Kunštátu. Jedno z Protivcových privilegií Boleradicím znovu doslovně cituje kronika Karla Kučery „Dějiny městečka Boleradic“, tentokrát na str. 19–20.

Jako poslední ze slavného rodu Kunštátů pak Boleradice tedy držel až do své smrti roku 1526 Heralt Kuna II., syn Bočkova bratra Čeňka. Jeho žena Mandalena z Lomnice pak po jeho smrti, někdy kolem roku 1528, prodává Boleradice bratrům

Vilémovi a Albrechtovi z Víckova. Spoluúčast pánů z Kunštátu na formování dějin naší obce tak definitivně končí a začíná se psát kapitola nová, pokračující dalších téměř sto let až do katastrofy (přinejmenším pro následující rozvoj a růst Boleradic) doby pobělohorské.

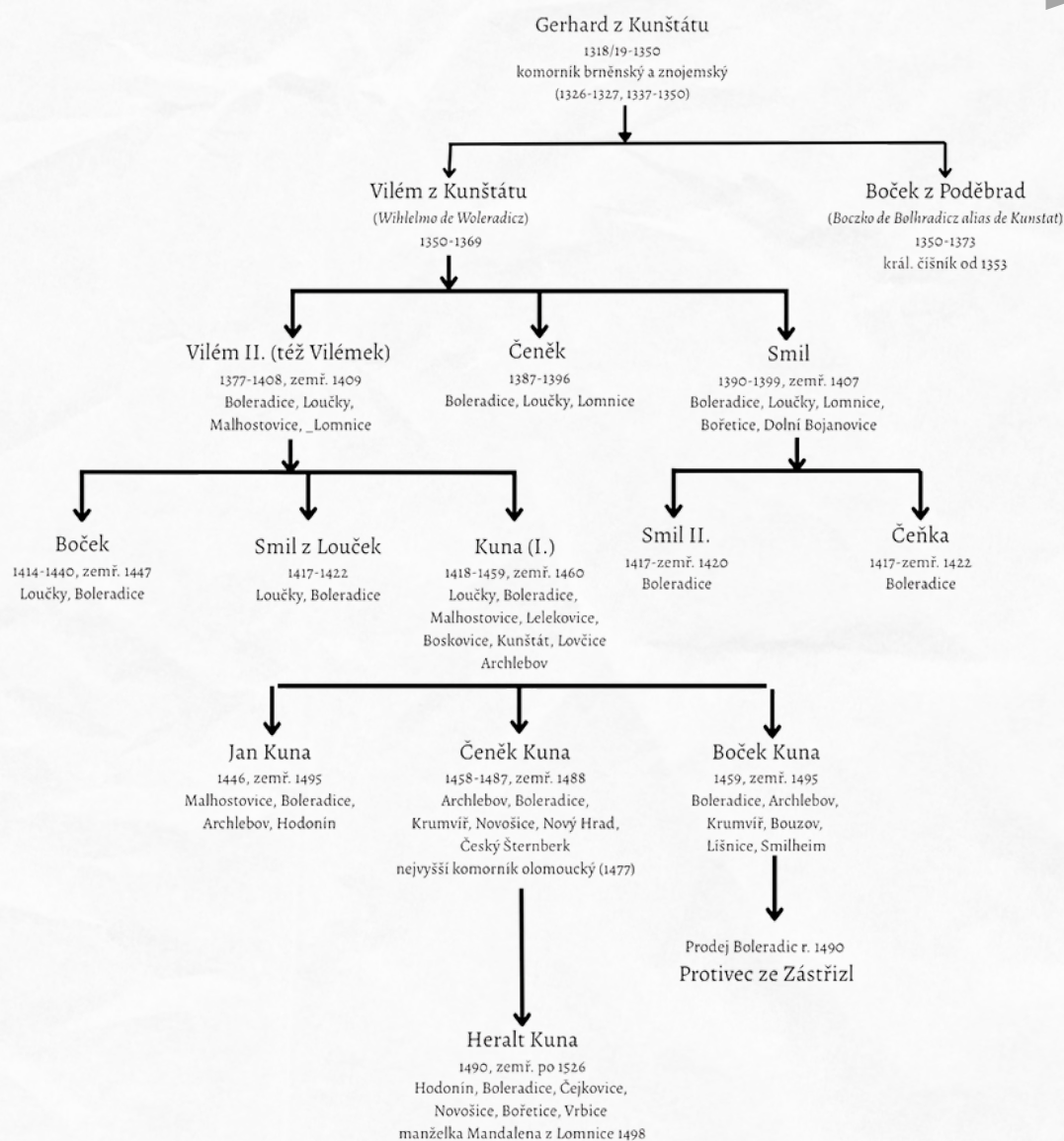
Výše zmíněný excerpt vznikl téměř výhradně výběrem z jediného zdroje, vynikající monografie nedávno zesnulého historika doc. Miroslava Plačka a jeho kolegy Petera Futáka: Páni z Kunštátu. Rod erbu vrchních pruhů na cestě k trůnu, NLN 2006, ISBN 80-7106-683-4, zejm. kapitola 14. „Od boleradických vinic vzešli komorník i zemský hejtmán“, s. 428–490. Dále jsem použil rigorózní práci Mgr. Jindry Pavelkové: Pečeti pánů z Kunštátu (exkurz do sfragistické problematiky významného moravského rodu) publikovanou v Brně r. 2008 a dostupnou online:

https://is.muni.cz/th/rmd5s/Peceti_panu_z_Kunstatu.pdf.

Obrazová dokumentace je publikována s laskavým svolením dr. Pavelkové a Moravského zemského archivu v Brně.

Antonín Vejvančický

Následující je selektivním rodokmenem představitelů rodu pánů z Kunštátu, které zmiňuje náš článek a kteří se nějakým způsobem v minulosti podíleli na držení a správě Boleradic. Uvádíme též některé jejich další državy. Kompletní rodokmen Kunštátů najdete v Miroslav Plaček, Peter Futák: Páni z Kunštátu. Rod erbu vrchních pruhů na cestě k trůnu, NLN 2006, ISBN 80-7106-683-4. Uvedená časová rozmezí u jednotlivých osob pak nepředstavují data narození a úmrtí, nýbrž dobu, po kterou se dotčení objevují ve zdrojích:

Koncert Spirituál kvartet

Diakonie ČCE – středisko BETLÉM vás srdečně zve na benefiční koncert kapely Spirituál kvartet, který se uskuteční v neděli 5. října od 17 hodin v Evangelickém kostele v Kloboukách u Brna.

Spirituál kvartet už po mnoho let těší posluchače svými písněmi plnými radosti, naděje a lidského porozumění. Tentokrát vystoupí, aby svou hudbou pomohli dobré věci – výtěžek koncertu je určený na podporu Diakonie ČCE – střediska BETLÉM.

Koncert bude také příležitostí k oslavě 35 let od založení střediska BETLÉM, které dlouhodobě poskytuje podporu lidem s postižením a jejich rodinám. Přijďte si užít krásný hudební večer, setkat se s přáteli, potěšit své srdce a zároveň podpořit dobrou věc.

Vstupenky na koncert jsou k dispozici v předprodeji na stránkách betlem.diakonie.cz. Těšíme se na vás!

Štěpánka Kovář Veverková

Studie protipovodňových opatření pro obec Boleradice

Jsem studentkou na Mendelově univerzitě v Brně, kde jsem úspěšně ukončila bakalářský obor Krajinářství a nabyté vědomosti studiem rozvíjím na navazujícím magisterském studijním oboru Krajinné inženýrství. Vždy mě zajímala příroda, na studiu oceňuji, že mě povzbuzuje k větší všímavosti k životnímu prostředí. Okolí naší vesnice mi není cizí, ráda přicházím na to, jak bych mohla pomoci svými studiem získanými schopnostmi a vědomostmi zlepšit přírodu kolem Boleradic. Proto jsem se ve svojí bakalářské práci zaměřila na protipovodňová opatření v naší obci, celý název mojí bakalářské práce zní „Studie protipovodňových opatření pro obec Boleradice“. Chtěla bych vám ji skrze následující text přiblížit.

Zadání práce obsahovalo sepsání literární rešerše, kde jsem se věnovala popisu přírodních podmínek, geologie, pedologie, klimatu, fauny, flory a antropogenních vlivů. Následovalo zmapování stávajících protipovodňových opatření, zde jsem hodnotila vhodnost umístění stávajících protipovodňových opatření, zvážit návrh změny, případně zbudování nových opatření na nových místech. Vyhodnocení povodňových rizik bylo jedním z dalších bodů zadání, kde šlo o zhodnocení potenciálně rizikových míst pro vznik povodně se zaměřením na rybník, mosty a propustky dle povodňového plánu obce. Provedení terénního průzkumu, zpracování mapových výstupů v geoinformačních systémech patřily mezi významné body zadání. Zaměřila jsem se také na možné financování navrhovaných opatření z dostupných dotačních titulů.

Cílem mojí práce je zhodnocení současného stavu protipovodňové

ochrany v souvislosti s digitálním povodňovým plánem obce. Na základě zhodnocení jsou navržena nová opatření protipovodňové a protierozní ochrany. Návrhy vychází z přírodě blízkých opatření v krajině. K dosažení cíle byla použita odborná literatura, geoinformační systémy, jmenovitě program ArcGIS a v neposlední řadě terénní průzkum, během něhož byla pořízena fotodokumentace.

Ve výsledcích svojí práce jsem na základě odborné literatury hodnotila vybrané objekty, kterými jsou propustky, mosty, rybník, poldr Randle a suchý poldr za Boleradickým rybníkem, také vodní tok Haraska a povrchový odtok. Co se týče návrhu samotných opatření, snažila jsem se, je vidět v kontextu extravilánu Boleradic, opíraje se o mnohostranný průzkum vlastní práce i doporučení Katalogu přírodě blízkých opatření pro zadržení vody v krajině (Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka, duben 2018), z něhož jsem čerpala. Opatření, která jsem vybrala v návrhu jsou přírodě blízká opatření, což vychází z přirozených procesů přírody jako je výpar (evapotranspirace), zadržování a vsakování vody, tzv. využití retenční schopnosti půdy. Konkrétními navrženými opatřeními jsou průleh, remízek, stabilizace dráhy soustředěného odtoku, mokřadní biotopy a opatření v údolních nivách vodních toků, jejich rozmístění v okolí Boleradic jsem zaznamenala v mapovém výstupu. Jedná se o polyfunkční opatření, to znamená, že klíčové funkce jsou nejen proti povodním, ale také pro zvýšení druhové rozmanitosti, pozvednutí estetické funkce a zároveň zadržení vody v krajině. Výsledným benefitem je mimo jiné snížení eroze a zlepšení vodního režimu v oblasti jižní

Moravy, kde často krajinu sužují suchá období.

Průleh funguje pro záchyt a vsakování odtékající vody, může být realizován ve tvaru písmene „V“ kolmo na svah se zatravněním a doplněnými dřevinami. Remízek zajišťuje vyšší biodiverzitu, jeho účelem je obohatit krajinu o „ostrůvek“ či pás převážně keřů. Stabilizace dráhy soustředěného odtoku se buduje vždy v údolí po směru odtoku povrchové vody, stejně jako průleh je možné jej zatravnit a doplnit dřevinami. Mokřadní biotopy, jinak řečeno mokřady, jsem volila jako řešení pro zadržení vody v krajině, kde se zadržuje voda v polích po historických rybnících, taktéž je účelem zvýšit rozmanitost druhů rostlin i živočichů. Opatření v údolních nivách vodních toků se zaměřuje na účelné rozlití vodního toku, tímto opatřením se podpoří akumulace vody a regulace případných větších průtoků, může vést ke zlepšení vodní bilance v okolí a pomáhá rozvoji vlhkomilných společenstev rostlin a živočichů.

Závěrem chci dodat, že tyto řádky jsou představením mojí bakalářské práce, kompletní bakalářská práce, včetně mapových příloh a posudků je dostupná na webové stránce Theses.cz, kde se do řádku „vyhledat v Theses“ vepíše název mojí práce tak, jak jsem jej uvedla na konci prvního odstavce. Případně lze využít následující odkaz:

<https://theses.cz/id/m7zzjp/>
nebo pro rychlejší přístup QR kód.

Klára Jamborová

Zprávy z knihovny

Během léta jsme pro Vás nakoupili nové knihy, z nichž si možná vyberete tu pravou pro podzimní večery.

Klub seniorů

Jak jsme Vás již informovali v minulých číslech Polehradu, v měsíci květnu zahájil svou činnost „Klub seniorů“. Většina dosavadních schůzek byla, vzhledem k příznivému letnímu počasí, uskutečněna venku – procházkami po obnovených bolearadických cestách a okolí Bolehradic. Během prázdnin jsme ale podnikli i dva krátké výlety mimo obec. V Telnici jsme navštívili muzeum paní Moniky Hanikové, která nám představila svou úžasnou sbírku historických panenek, hraček a kočárků, které se věnuje již řadu let. Podívali jsme se také do kostela sv. Jana Křtitele, kde nás s jeho historií seznámil místní kostelník pan Blažek.

Dalším zajímavým výletem byla návštěva nové kaple Panny Marie Bolestné v Nesvačilce. Touto zvláštní, netradiční stavbou nás provedl a velmi poutavým vyprávěním seznámil s důvody a technikou stavby místní průvodce. Kaple byla otevřena v roce 2024 a jistě stojí za zhlédnutí.

Plánujeme další výlety a zajímavá setkání – v zimním čase pak aktivity spíše v teple knihovny. Momentálně má náš klub 15 členek a scházet se budeme i nadále vždy 2× měsíčně. Pokud máte zájem se s námi potkávat a trávit společně volný čas, informujte se kdykoliv na tel. čísle 736 778 196 nebo přímo v knihovně.

Těšíme se na Vás!

Dana Veselá a Marta Korábová

Julie Caplinová – Léto na venkově + Pláž v Chorvatsku

Dva tituly oblíbené autorky, které si už našly své čtenářky a jistě potěší romantickou letní atmosférou.

Dan Brown – Tajemství všech tajemství

Velmi populární autor současnosti se vrací se svým hrdinou Robertem Langdonem, aby nás tentokrát zavedl do tajemné Prahy, kde se odehrává jeho nový, tolik očekávaný román...

Valerie Perrinová – Zapomeňte na neděli

Podmanivě melancholický román o všech minulých, současných, utajených a nádherně prožitých láskách, oceněný třinácti literárními cenami. Autorku a její tvorbu již známe z románů „Tři“ a „Vyměnit vodu květinám“.

Charlotte McConaghy – Ostrov bouře a ticha

Psychologický thriller, odehrávající se na odlehlém ostrově nedaleko Antarktidy, kde každé tajemství může být osudové...

Alena Mornštajnová – Čas vos

Nový román Aleny Mornštajnové má vše, co její knihy činí tolik oblíbenými: hluboký příběh a uvěřitelné hrdiny, kteří si navzdory osudu krok za krokem vyšlapávají pěšinku ke šťastnějšímu životu.

Scarlett Wilková – Vekslačka

Příběh ženy, která se v časech totality vlastními silami dostala mezi nejbohatší stínovou elitu. Žila v pohádkovém luxusu, ale nejvíc toužila po něčem, co nejde koupit...

Kolektiv autorů – Sudety: Ztracený ráj

Mezi autory deseti povídek nechybějí známá jména jako Kateřina Tučková, Jaroslav Rudiš, Michaela Klevisová nebo Leoš Kyša. Výpravnou knihu obohacují působivé ilustrace Jaromíra 99, inspirované dobovými fotografiemi, a předmluva Michala Stehlíka a Martina Gromana, autorů podcastu Přepište dějiny.

Alba de Céspedes – Zakázaný deník

Komorní rodinné drama z pera spisovatelky, která se stala mezinárodní bestselleristkou už před druhou světovou válkou a musela bojovat proti předsudkům spojeným s „ženským psaním“ dávno před Elenou Ferrante.

Z dalších nových titulů, které jsme nakoupili a kde jsou zastoupeny i knihy pro malé děti a školáky, si přijďte vybrat do knihovny, která je do až konce října otevřena **v pondělí od 17:30 do 19:30 a v pátek od 17:00 do 18:00.**

Od listopadu pak v pondělí od 16:30 do 18:30, pátek od 17:00 do 18:00.

Z nejstarší historie vinařství v Boleradicích

Jak daleko sahají nejstarší zprávy o pěstování vinné révy a vinařství v Boleradicích? V tomto článku se stručně vrátíme do nejhlubší minulosti, než se v dalším, obsáhlejším příspěvku od Julie Stehlikové zaměříme na období zhruba před 150 lety.

Prvé zprávy o vinicích v naší obci se týkají hlavně majetkových vztahů a tím jen stroze konstatují, že se u nás víno pěstovalo.

R. 1289 daroval Lev z Polehradice klášteru Zábřdovickému vinici „Lipinu“ nedaleko Kurdějova, patřící statku Polehradskému.

R. 1373 Erhard z Kunštátu zapsal vdově Čeňce jako věno v Polehradici 5 vinohradů s vinným desátkem a 1 a půl vinohradu dědičného.

Na počátku 16. století máme již přesnější zprávy o vinařství u nás. V r. 1503 vydal majitel Polehradice, Protivec ze Zástřizl, obci na její žádost listinu, kterou daroval osadníkům horu „Světlou“, „*horu tu dal, která slově Světlá pod frejunk věčný k chalupám*“, aby si mohli volně zakládat vinice. Vymínil si, že po 7 letech z každé čtvrti se bude ročně platit 8 grošů peněz.

Asi v r. 1529 koupili Polehradice páni z Víckova a za jejich téměř stoleté vlády nastal všeobecný rozvoj obce a tedy i vinařství, neboť vydali obci sadu významných výsad a to i pro oblast vinařství. V r. 1532 Vilém z Víckova zprostil městečko od nálevu 3 drajlinků (24 věder) vína... „*vidouc jsem zašlost i zkázu městečka Polehradice i chtíc jim z toho pomoci, aby pode mnou i budoucími lepiti a vzdělávati se mohli... tuto milost jsem jim učinil a mocí tohoto listu činím... takový šenk z nich jsem sňal a mocí tohoto listu nyní i na časy*

budoucí snímám...“ Za to měla obec platit ročně půl třetí kopy českých grošů. Tímto listem daroval obci výsadu šenkovat v radnici víno, kterou jim dovolil postavit.

Roku 1533 vydali páni z Víckova listinu na povinný desátek vinný. Tato listina obsahuje velmi zajímavá horenská nařízení.

V r. 1574 daroval Vilém z Víckova kostelu 2/4 vinohradu na hoře „Závisti“, kterou založil a osvobodil jej od desátků. Tento majitel má zásluhy o rozvoj vinařství u nás. Vydal další listinu v r. 1549, kterou daroval Polehradici novou horu „Světlou“, poněvadž stará hora „Světlá“ již nestačila všem osadníkům. Tyto vinohrady neměly být prodávány od chalupy. V jiné listině z téhož roku hovoří o panském vinohradě v hoře Šejby, který jsou poddaní povinni obdělávat vrchnosti.

V r. 1559 koupil farář z Korok od Záviše z Víckova několik beček vína. Poněvadž je nezaplatil, dal jej tento na 14 dnů do vězení. Tentýž Záviš osvobodil městečku 2 čtvrti vinohradu v trati „Závisti“ od poplatků a desátků.

V r. 1592 potvrdil Archleb z Víckova vinohrady několika poddaným, které si vysázeli v trati „Ochoze“.

Roku 1559 přišli z Němčiček do Polehradice novokřtenci (Habáni) kteří byli mimo jiné výborní vinaři a jistě ovlivnili i naše vinařství. V r. 1621 jim však sasští rejtaři vypálili jejich dům a sebrali 20 beček výborného vína.

V následujících létech nastával v důsledku válek a vyhlazení obce veliký úpadek vinařství.

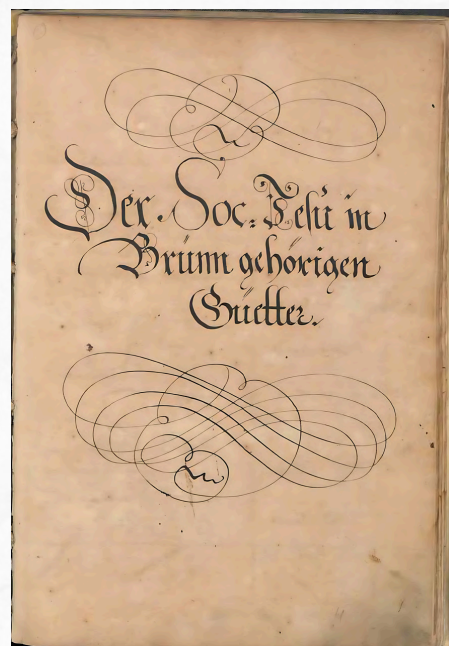
V r. 1673 měli Polehradice 668 měř vinic, z nichž bylo 448 pustých. Z této doby však máme zmínku o kvalitě našeho vína, které bylo stavěno na roveň rakouským.

V r. 1744 vyšenkováno 170 věder vína. V r. 1748 jsou vinohrady připomínány v horách Mezí, Šejby, Holči, Psínky, pod Šejby, Randle a Vorličky.

Vrchnost měla od nepaměti vinohrady v trati „Šejby“. V r. 1749 bylo 92 měř vinohradů, z nichž se obdělávala sotva polovina. Vinný desátek činil 30 věder vína, Vrchnost měla při dvoře 34 měř vinohradů. V tomto roce vyšenkováno 250 věder vína domácího a 99 věder nakoupeného.

V R. 1782 poddaní přiznávají k 31. 10. že mají 80 věder starého a 197 věder nového vína.

R. 1789 měla obec 222 jiter vinic a výnos 760 věder.

MZA v Brně: Lánové rejstříky, sign. pův.: 100, 1656-1673.

Seznam majitelů vinic městečka Boleradic v r. 1656

Vinohrady v hoře Víckově:

Štěpán Adámek	3 achtele
Martin Pech	3 achtele
Daněk Omasta	3 achtele
Matouš Mlynář	3 achtele
Pavel Slezák	4 achtele
Ondra Vizovský	4 achtele
Jazovité města Brna	34 achtelů
Celkem	54 achtelů vinic

Vinohrady v hoře Nad Šejby:

Pavel Formánek	2 achtele
Jiří Buršů	2 achtele
Martin Křížovský	3 achtele
Jiří Procházka	3 achtele
Jan Homolka	2 achtele
Jiří Nohyl	2 achtele
Bernard Víteček	3 achtele
Viktorín Pospíšil	3 achtele
Jezovité města Brna	48 achtelů
Celkem	68 achtelů vinic

Vinohrady v hoře Mezi:

Pavel Formánek	4 achtele
Vávra Husovský	4 achtele
Matěj Buršů	4 achtele
Karel Buršů	4 achtele
Jezovitská vrchnost	19 achtelů
Celkem	35 achtelů vinic

Vinohrady v hoře Psínky::

Havel Šoural	2 achtele
Pavel Formánek	2 achtele
Martin Pospíšil	3 achtele
Ondra Vizovský	3 achtele
Jan Soukop	2 achtele
Martin Křížovský	2 achtele
Lukáš Vičenovský	4 achtele
Jíra Tučapský	4 achtele
Matěj Neuman	4 achtele
Vávra Kribz	4 achtele
Jan Martinů	2 achtele
Celkem	32 achtelů vinic

Pusté vinohrady v r. 1656

V hoře Víckově	10 achtelů
V hoře Závisti	15 achtelů
V hoře Mezi	28 achtelů
V hoře Nad Šejby	55 achtelů

Panských vinohradů v hoře:

V hoře Nové	48 achtelů
Šejby	14 achtelů

Brněnských měšťanů v hoře:

Nové	8 achtelů
V hoře Psínky	15 achtelů
V hoře Klíncích	1 achtel
V hoře Holčí	4 achtele
V hoře Panské	3 achtele
V hoře Randla	3 achtele
V hoře Světlý	210 achtelů
V rolí	8 achtelů

Celkem pustých vinohradů:
402 acht.

Z kroniky p. Jaroslava Otýpky přepsal

Jiří Víteček

Achtel

Na Moravě v 17. století byl achtel vinohradu tradiční jednotkou výměry, jejíž skutečná plocha se lišila podle místa.

1 achtel = cca 2,4 aru = cca 240 m²

Obdělanych vinic celkem: 189 achtelů

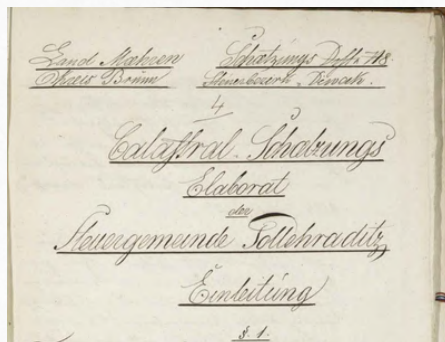
Historie pěstování vinné révy

Jak se asi hospodařilo v Boleradicích a okolních obcích před více než 150 lety? Co se tu pěstovalo? Jak to bylo s vinohrady? Je to oproti dnešku velká změna? Těmito a dalšími otázkami jsem se zabývala v práci na téma Vinařské dějiny na Kloboucku. Doba, o níž bude řeč, sahá od poloviny 19. století do poloviny 20. století. Hlavním cílem bylo zmapovat vývoj hospodářství a vinařství v bývalém soudním okrese Klobouky u Brna.

Soudní okres Klobouky byl jedním ze tří okresů, které dohromady tvořily politický okres Hustopeče. Kromě Boleradic do tohoto soudního okresu patřily ještě Morkůvky, Brumovice, Diváky, Krumvíř, Klobouky u Brna, Kašnice, Bohumilice, Borkovany, Velké Hostěrádky, Bošovice, Šitbořice a Těšany. Hlavním stavebním kamenem, ze kterého jsem z velké části vycházela, jsou tzv. vceňovací operáty. Jde o historický pramen datovaný do roku 1840, popisující každou vesnici zvlášť. Najdeme zde informace o počtu obyvatel a domů, pozemkové držbě, dobytku, plodinách, výnosnosti půdy, rozloze vinohradů atd. Další informace je potom možné dohledat v odborné literatuře, zmíním např. Vlastivědu Moravskou, Bibliografii okresu Břeclav či Katastr viničních tratí. Hlavními milníky jsou roky 1840, 1901 a 1948, neboť z těchto let máme dobře dochované a zpřístupněné prameny.

Nejprve bylo nutné „zmapovat terén“, jelikož podnebí, půda a vůbec všechny přírodní vlivy ovlivňují vinařství a celkově hospodářství nejvíce. Boleradice daly název celé Boleradické vrchovině, do které spolu s nimi spadaly i Diváky, Šitbořice, Morkůvky, Brumovice, částečně Klobouky a Těšany. Spolu s Dambořickou vrchovinou spadají pod větší geomorfologický celek – Ždánický les. Ten je potom součástí tzv. Středomoravských Karpat. Podloží tu najdeme

pískovcové, slínovcové, jílovcové či slepencové. Tehdejší hospodáři a vinaři, stejně jako ti dnešní, se také potýkali s neovlivnitelnými přírodními pohromami. Mám na mysli extrémní sucha (1842, 1863, ...), kroupy, či pozdní mrazíky.

MZA v Brně: Stabilní katastr – vceňovací operáty, poř. č.: 1993, 1840–1851.

Ted' už ale k věci. V Boleradicích žilo v roce 1840 přesně 887 obyvatel, z toho 407 mužů a 480 žen. Dohromady tvořili 216 rodin. Naprostá většina, konkrétně 195 rodin, se živilo zemědělskou produkcí. Dalších 19 rodin mělo obživu ze zemědělství a k tomu vlastnilo nějakou živnost. Zbylé 2 rodiny se živily jiným, avšak neznámým, způsobem. Velikostí byly Boleradice průměrnou obcí, najdeme tu vesnice jak větší tak i menší. Skladba obyvatel z hlediska držby půdy byla napříč okresem velmi různorodá. Jelikož jednotky lán a jitro byly spíše relativní, pololáník z Boleradic a pololáník např. z Krumvíře měli v reálu úplně jiné množství půdy k dispozici. Vraťme se ale ke konkrétním číslům. Největšími hospodáři tady byli 4 tříčtvrteláníci, každý z nich obdělával 14 jiter půdy (téměř 8 ha). Menšími hospodáři potom bylo 52 pololáníků, jenž hospodařili na půdě po 7 jitrech (téměř 4 ha) – ve výše zmíněném Krumvíři má pololáník k dispozici 25–30 jiter (14–17 ha půdy). Nejmenšími držiteli půdy byli tzv. podsedníci a domkaři. Podsedníků žilo v Boleradicích 15 a každý měl po 0,5–1 jitru půdy (0,3–0,57 ha).

Domkaři se v obci nacházelo 145, nic bližšího ale o nich bohužel nevím. Podle obecných poznatků ale můžeme usuzovat, že jejich majetkem byla jen menší zahrádka okolo domu. Naprostou raritou, kterou jinde v okrese Klobouky nepotkáme, je úplná absence bezzemků. V Boleradicích se nenacházela ani jedna rodina, která by neměla alespoň malý pozemek s domkem. V žádné jiné vesnici Klobouckého okresu se nesetkáme se souhlasícím počtem rodin a držitelů usedlostí. Zmíním například Brumovice, kde naopak naprostá většina obyvatel byli bezzemci – podobně jako ve zbytku okresu. V Brumovicích žilo 192 rodin, ale pouze 54 z nich bylo držitelem půdy, zbytek bezzemci.

Celková rozloha hospodářské půdy náležející do katastru Boleradic okolo r. 1840 byla 2 022 jiter (1 152,5 ha). Pro představu, jak si naše obec stojí oproti okolí: Diváky měly k dispozici 1 406 jiter (801 ha), Morkůvky 1 091 jiter (téměř 622 ha), Krumvíř měl 1 783 jiter půdy (přes 1 016 ha), největší množství půdy měly Klobouky – 4 201 jiter (2 394,5 ha). Ze vceňovacích operátů lze vyčíst, že kvalita všech produktů vypěstovaných v Boleradicích je zcela dobrá, nebylo tomu ale tak ve všech vesnicích Klobouckého okresu.

Největší prostor, podobně jako je tomu dnes, tady zabírala pole. Konkrétně 808 jiter, v přepočtu přes 460 ha. Na nich se pěstovala pšenice, žito a oves, kterých bylo ve vsi přebytek. Mnozí majitelé usedlostí pak tyto obiloviny prodávali, ať už na trhu či je skupovali cizí obchodníci. Zbytek potom sloužil pro spotřebu domácností. Druhou největší plochu, 725 jiter (přes 413 ha), zabíraly na našem katastru lesy. Rostly tu převážně tvrdé druhy dřeva, které mělo dobrou hodnotu, a šlo dobře prodat v obcích chudých na lesy. Jelikož Boleradice spadaly spolu s Diváky pod Divácké

panství, i část těchto lesů spadala přímo pod panství Diváky. Dřevo z panských lesů se většinou výhodně prodalo, zatímco dřevo náležející obci se tu i spotřebovalo. Co ale bohužel nevíme, je poměr, nakolik lesy náležely panství a nakolik přímo obci. Louky patřící k Boleradicím měly rozlohu 66 jiter (přes 37 ha), a rostly na nich smíšené druhy trav výhradně pro spotřebu obce. Oproti ostatním obcím nevíme, jak často se tu seklo (tedy zda se sklízí seno i 2. senoseč – tzv. otava). Víme ale, že seno bylo kvalitní a hodnotné. Nemalou část katastru zabíraly pastviny pro dobytek, a sice 128 jiter (téměř 73 ha), nic bližšího se mi o nich ale zjistit nepodařilo. Nejmenší plochu zabíraly zahrady z celé obce dohromady, šlo o 39 jiter (přes 22 ha). Pěstovaly se na nich různé druhy zeleniny, které sloužily výhradně pro domácí spotřebu. Jinak tomu ale bylo u ovoce a hroznů vypěstovaných na zahradách. Ty se, zejména v letech vydatných na déšť, stávaly významným obchodním artiklem. Částečně ho skupovali obchodníci s ovocem přímo tady, v místě, či se s ním jezdilo obchodovat do Hustopečí nebo Brna.

Úplně samostatnou jednotkou byly vinohrady. Rostly na svobodné půdě, u nás zabíraly 256 jiter (téměř 146 ha) půdy. Procentuálním výpočtem zjistíme, že v Boleradicích tvoří vinohrady 12,6 % z celkové hospodářské půdy. Ač se toto číslo může zdát velmi malé, řadíme se s tím na první příčku z celého okresu. Nikde jinde není v roce 1840 více vinohradů v procentuálním poměru k ostatní obdělávané půdě. Naopak nejméně vinohradů měly v témže roce Klobouky, a to 0,6 %. V Morkůvkách zabíraly vinohrady 9,1 % z celkového katastru obce, v Divákách potom 8,1 %. Zajímavé je, že v Bohumilicích, na Kašnici, v Těšanech, v Bošovicích a v Hostěrádkách není v roce 1840 o vinohradech ještě žádná zmínka. V roce 1900 můžeme s jistotou říci, že vinařství bylo v úpadku, ale alespoň

minimum vinohradů se nacházelo už ve všech 13 obcích okresu. V Boleradicích se celkové množství propadlo z 12,6 % na pouhé 2,1 %. Na první příčce jsou v tuto dobu Morkůvky, kde vinice tvoří 4,6 % v poměru k ostatním plodinám. V roce 1948 rozloha vinic napříč celým okresem pořád klesá, v Boleradicích můžeme mluvit o 17 ha vinohradů. V dnešní době je situace tady srovnatelná s Brumovicemi, kde vinohrady zabírají něco přes 7 % z celkové rozlohy katastru, a tím se také řadí k nejvyšším hodnotám z celého okolí. V Morkůvkách dnes tvoří vinice pouhé 1 %, v Kloboukách vinohrady zabírají 6,3 % z celkové obhospodařované půdy.

Katastrální list Boleradice		V ý m ě r a					
Okres: Hustopeče		1845			1948		
Kraj:		ha	a	m ²	ha	a	m ²
Role	ovocná stromy	40	0	2	48	0	2
	vinu strom	67	25	62			
	střídavé louky						
	střídavá pastvina (úbor)						
Louky	užitkovým dřívím (počítáno)						
	Celkem:	558	63	58	682	52	92
	louky	40	0	2			
	ovocná stromy	42	75	92	142	76	
	užitkovým dřívím						
	Celkem:	42	75	92	142	76	

Výřez z Výkazu ploch stabilního katastru, Archiv ČÚZK.

Všechny vinohrady Klobouckého okresu se tehdy označovaly jako tzv. Wechselweingarten (dalo by se přeložit jako „vinice se střídavou kulturou“). Bylo zvykem, že všechny vinice rostly na různě příkrých svazích, čímž byla zásadně ovlivněna kvalita a různorodost vína z jednotlivých obcí. Z tohoto důvodu je víno označováno jako tzv. Gebirgswein – tedy „víno z hory“. A co že je to ta střídavá kultura? Ještě v 19. století bylo při pěstování zvykem střídání vinohradu a ornice na tom jednom kusu půdy, v pravidelném intervalu. U nás šlo konkrétně o 30 let. První 4 roky vinohrad bez výnosů rostl, dalších 16 let plodil (tedy dohromady 20 let). Následujících 10 let byla půda využívána jako ornice. Po těchto 30 letech se cyklus opakuje. V okolních obcích je situace podobná, vždy jde o 30, případně 40 let. To je oproti dnešku, myslím, velká změna. Co se také velmi změnilo, je hustota osázení.

V 19. století bychom na 1 jitru půdy našli 6 000, 7 000 či 8 000 hlav. Přepočteno na ha jde až o 14 000 hlav na jednom hektaru. Oproti dnešku, kdy je zvykem sázet cca 5 000–7 000 hlav na hektar, jde o dvojnásobné množství.

V Boleradicích se roku 1840 u vína rozlišovala pouze jedna jakostní třída (tzv. Klasse), podobně jako ve všech obcích. Jen ojediněle narazíme na 2–3 třídy podle kvality. Jde např. o Šitbořice (2 třídy), či Morkůvky (3 třídy). Víno z Boleradic je označeno jako víno nízké kvality. Poloha vinic je vyvýšená, orientovaná na jih. Podobu terénu ovlivňuje časté splavování půdy. Na co v této době však ještě nenarazíme, jsou odrůdy. Víno se označovalo pouze jako víno z hory, z té dané vesnice. S dělením vína podle trati a odrůdy se setkáváme až na počátku 20. století. V jedné příručce z roku 1901 je možné dočíst se, že oblast Kloboucka je jediná doporučená pro pěstování odrůdy Frankovka Markant, tím je však také zařazena na samý okraj vinařské oblasti, kde se nesetkáváme s víny vysoké kvality a množství. Další odrůdy, figurující v této oblasti během počátku 20. století, jsou např. Neuburské, Sylvánské zelené, Svatoavřinecké, Chrupka bílá i červená nebo Frankovka... V roce 1948 rozlišujeme v Boleradicích už 3 třídy a 6 viničních tratí.

Na závěr můžeme říci, že se spousta věcí změnila, urychlila, vylepšila... Nejtěžší práci udělají stroje, vinohrady se sází méně na husto, aby projel traktor... Jitro, tedy kus země jaký dokáže jeden sedlák zorat za jeden den, už se také naštěstí nahradilo spolehlivějšími jednotkami... Klobouky už nedávají název celému okresu, vlastnit dům už není výsadou jen největších sedláků a mnoho dalšího. Doba se změnila, ale pohled na panorama s donekonečna se táhnoucími řádky vinohradů, naštěstí zůstává...

Julie Stehlíková

František Novák: Kristus Pán

Povídka zveřejněná 30. 10. 1915 v Moravské orlici nese podtitul Slovácká idyllka. Jejího otisknutí se autor bohužel již nedožil, zemřel náhle o pět dní dříve. Letos si tedy připomínáme 90. výročí jeho úmrtí.

To bylo jisté a nešuškali to pouze po celé dědině, nýbrž vykládali si o věci zcela nepokrytě!

A soud dědiny byl velmi rychlý, náhlý.

- Ten mladý pan rector sa k nám nehodá!

Kde pak taky!

Nepil, nekúřil ani z fajky ani cigárky; snad ani nejedl! Byl proto asi tak márný. Kost a kůža. Jenom vlasy jako havranisko – a jak je měli rozskořipané! A ty oči! Očiska jako dva uhle. Do šenku nechodili, zatančit jej nikdo neviděl... a což mu dodalo v úsudku dědiny, zvláště mezi mladou dívčí její částí... oni byli ženatý!

Ženatý! Co tedy s takým mladým panem rectorem. Řekněte, aby s vámi pobesedoval, a bude proto mela s jeho paničkú; ne, rozhodně, nic do něj!

Dědina se uzavřela oprotivá němu.

Neznala jej takřka!

Kde pak, taková nátura a tadyk!

U nás! Kde všechno se smálo, a všechno hrálo, jak by celá země byla jediný boží ráj! ...

Mladý pan rector, jak se zdálo, ani o všem nevěděl, co si o něm kdo myslí anebo nemyslí, a asi nedbal ani toho, že by mohl vzbuzovati něčí větší zájem a pozornost.

Byl tu již asi půl roku a dosavád takřka ani nikoho, kromě svých školáků, neznal.

Za to mezi nimi byl ve svém živlu.

A největší odměna, jež malého Janoška nebo Jenůfku, Merencínu, Hanešu, či jak se ta všechna kvítka jeho zahrádky jmenovala – mohla podkat spočívala v tom, že jim pan rector namaloval tu a tam jakéhosi cigána, žida nebo frakaře pána na tabulku.

Jejda, byli pan rector svěčný maléřeček a rozuměli tomuto umění.

A proto smířila se s ním na konec i jeho nová dědina. Odpustila mu, že neumí ani kúřit, ani karty hrát, ani pít v šenku ani v búdách. Děvčiska odpúšťaly i ten největší hřích, že sa oženil a vzal si paničku, jako by jim na vzdory a jich tu ani nebylo.

- Škoda ho, je taký šumný!

Jen viděla-li jej ta nebo jiná, vzdychla za ním... snad mladý pan rector ani nevěděl proč!

Za to starým tetkám a strýcům se najednou zavděčil a barometr ukazující jeho přízeň z bodu, ukazující velmi nestále, mnoho deště a špatné počasí – stoupnul najednou jako zázrakem do výše a na »nejlepší počasí a velmi krásně«.

U cesty do vesnice stála kaplička.

Spíše již kus sloupu, omytý dešti a ošlehaný větry a v jeho výklenku cosi, co bývalo kdysi obrázkem Panny Marie.

Ač ubohá a zchátralá – těšila se úctě celé vesnice a nebylo člověka, aby si nezašel k ní od silnice pět šest kroků pod čtyři košaté akáty, a byl-li muž nebo chlapík, širůšek nesmeknul, křížek neurobil a nepolůbnul obrázek v nízkém výklenku umístěný.

U ženských se to rozumělo samo sebou!

Nikomu ani nenapadlo, co líbá, jen když polůbnul.

Tu se najednou stalo, že z nenadání to, co bývalo kdysi obrázkem, se z kapličky ztratilo – aniž si toho valně dědina všimla a asi po čtrnácti dnech se objevila zde Panenka Maria – nová!

No, o tom zjevení se rozhovořila najednou teď celá ves!

- A kde se vzaua? *)

- Sestri miuá! To ti je krása!

- Ná, učuui ste už?

Tetky a mládež se zastavovali jako na procesťv.

- Jaká je krásná!

- Ale jaká je smutná!

- Podivte sa, jak sa smutně dívá; ta museua zkusit túže zué věci na světě! mudrovalo se.

*) L se vyslovuje jako U v Podluží.

Potom se vzpomenuo dárce a hádáno, kdo by sem asi nový obrázek dal. Že byl dílem mistrovským a udivil celou osadu, se rázem uznalo všeobecně...

Ná, kdo by? Snad pan falář?

- Co by, ani hni!

Tu se jim vysvětlilo vše rázem.

Děti se přihrnuly ze školy a teď se to vědělo, že tu Panenku Marii namalovali jejich mladý pan rector, a že ju viděli aj ve škole.

Teď spad závoj s jejich očí, a tichý, jemný člověk, jenž se jim ani dříve nelíbil a byl jim spíše takřka lhostejným, jako by se před nimi postavil do takové výše, jako je sama daleká Palava vysoká a stál v plném lesku a slávě uznání a ocenění. Jejich mladý pan rector!

- Tož tedy oni sú taký malér!

A nebylo ani konce chvály a obdivování.

- Jen keby sa byu kdo nadáu!

- Ti rectoré sú přece enem chuapíci!

Do večera byl obrázek ulíbán tak, jako by tam stál již dva tři roky.

Sláva malířova se pak rozhostila nad celou dědinou, jako by jej ani neviděli!

Toto!

Každý uctivě pozdravil a líbezně se a dlouze podíval a očima jej vyprovázal.

- Takový šikovný chuapík! Kosteuy by mohui mauovat!

Pan rector nic...

Jako by se ani nechumelilo!

Snad ani nevěděl, co svým kumštem všechno způsobil.

Uznání však přišlo přece – a záhy, že se ani nenařál.

Našlo se najednou několik dobrodinců a ti se nyní předháněli v projevo-
vání smyslu pro umění a obnovování
starých církevních památek.

Ten donesl dvě desiny, aby přemalovali, když to tak dobře umňá, sv. Jana či Josefa.

Ten aby olíčili sochu svatého Floriána.

Jiný vzpomněl svatú Annu!

Hospodský docela, aby mu přemaloval na hospodě Turka u tabáku, který tu snad zbyl z dob, kdy byli Turci ve Skalici.

A pan rector vesele malovali – sotvaže stačili.

Tolik bylo najednou zakázek.

Penízky tvořily hezké plus pro domácnost, a tak maloval tedy rád: I pro svou zálibu, i pro zisk!

To se měla koruna jeho úspěchu dovršit.

Stará Matulička způsobila ten div!

Vědá co, pane rectore, namalují ňa samýho Pána Krista. Pan falář slíbili ho pověsiti pod kruchtou: budu mět památku sama po sobě a oni též. Tady mají stovák, a přidám ještě, bude-li pěkný. Na nějaké desině mi nezáleží!

Dal se tedy do malování.

A maloval, jak cítil a uměl co nejlépe. Na tmavohnědém dřevu kříže visel tu rozpnutý a rozbolestněný mukami umírání a smrti, s trnovou korunou a krvavými krůpějemi, kanoucími mu s čela po bledé a zsinálé tváři a tvůrce obrazu odkládal právě ukončeným dílem, a díval se zkoumavými zraky, co by kde měl ještě víc zesílit, aby ostřeji vyniklo v kresbě, když ozvalo se na dvěře jeho světnice, v níž maloval, zaťukání. Vešla návštěva.

Jeho štedrá zákaznice vešla.

Jako každodenně přišla i dnes, kdy věděla, že má již po škole a bude se zabývat zase svou prací, aby mohla stopovat denně znatelnější pokrok u práce.

Tentokrát nepřišla štedrá dárkyně samotna.

Přibrala 2 babičky, aby se mohly pokochati pohledem na Pána Krista samy, a napřed, než-li kdo jiný tak bude moci učiniti.

Ach to bylo obdivu a těch radostných výkřiků. Aniž by si uvědomily, že mistr právě svou poslední práci dnes končí a po týdně odkládá štětce sám sebou zcela spokojený.

- Můj Páníčku miuý! Taks museu trpět a teď jsi za nás umřeu! rozplývala se babička Rozmetalová v nábožném rozslzení. A tak ta tady umučiu. Na tvrdé dřevo přibiu. Bičovau i ta, křížovau i ta... Můj Páníčku miuý!

A v náhlém zanícení, vzbuzeném spatřeným obrazem, a upamatováním si, co všechno bylo k spáse světa Jemu podstoupiti, zapomíná babička Rozmetalová na vše ostatní najednou.

Druzí s ní.

- Rozpřáhá suché ruce a se slzami v zbožných zvadajících očích blíží se k stojanu u něhož opodál stojí mladý malíř, zaujatý ukládáním barev a štětců a jí si takřka ani nešímající, a v nábožném svém roztklivění, jako by duši svou chtěla spojit s právě odcházející duší odléhající se rtů Kristových a projevit mu takto svou nejvyšší oddanost a lásku, přistupuje najednou až k samému obrazu a líbá obraz na znamení své oddanosti, vděčnosti a lásky. Líbá jej dlouhým polibkem svých zvadlých rtů... a její ret splývá s čerstvou barvou právě

namalovaného obrazu, lepí se s ní, a teprve teď babička se pamatuje a odtahujíc přilíplá ústa od namalovaných úst Kristových, lepí se i k jeho tváři – až se ukazuje najednou místo dokončeného obrazu jediná skvrna, jakoby prstem kdos po obrazu táhnul a nakonec i nosem všechno rozmazal. Kriste Ježíši! Odpust mi hříchy! omdlévá nyní babička Rozmetalová a kácí se k zemi...

Teprve teď vidí maléřeček co sa stalo...

Vidí svůj obraz zničený a je mu k pláči – ale vidí zamazaná ústa babičky, jako vousky teď ozdobená, vidí zamazané tváře a celý nos a dává se najednou do smíchu, do smíchu, v němž zapomíná i na doznanou pohromu svého díla.

- S jeho Kristem Pánem je amen!

- Nezbyvá, než dát se do práce znova! říká a ztěží přemáhá smích, v němž se mísí pláč všech přítomných žen... v němž najednou propukly.

Sotva že rozumí škytání své mecenášky:

- Jen sú tak dobrý a přemalují to, ale nikomu ani hni! Šak na nějakú desinu nebudu hledět. Dyť by mi to ani Páníček nebeský neodpustiu... takhue ho doděnuat a poškaredit... Páníčku miuý odpust hříšnici, pane Ježíši Kriste, smiuj se nade mnú! No a tož se to spraviuo a nikdo by neřek co pár desin a kumšt mladého pana rectora znova napravil, co přílišná pobožnost pokazila!

Redakční rada

Kde to je?

Poznáte, kde v Boleradicích vznikla tento obrázek?

Správná odpověď z minulého čísla: Detail zachycuje nefunkční fontánu zdobící prostor před hlavním vchodem do areálu bývalého zemědělského družstva.

Redakční rada

Drobné památky III

V minulých dílech jsme se věnovali křížům v centru obce i těm, které stojí v jejím bezprostředním okolí. Nyní se vydáme ještě dál – do krajiny polí, luk a lesů, kde se tyto drobné památky setkávají s ruchem silnic i tichem zapomenutých míst. Některé kříže jsou dobře viditelné přímo u cest, jiné stojí stranou a znají je jen ti, kdo je cíleně vyhledají. Přesto všechny spojuje stejný úkol – připomínat lidské příběhy, víru a události, které formovaly naši obec i okolní krajinu. V tomto díle vám představíme několik z nich, jež dodnes tiše vyprávějí svou historii.

Kříž Stehlíkových

Lokalita: U silnice k dolnímu mlýnu, vedle brány ZEČI.

Text na přední straně: Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

Text na zadní straně: Věnovali manželé Jan a Juliána STEHLÍK z Polehradic 1879.

O památce: Původně krásný vysoký litinový kříž s korpusem měl u paty kříže reliéf Panny Marie. Kříž stál na odstupňovaném soklu s římsou. Na čelní straně byla vložena deska s nápisem. Tento kříž stál po pravé straně brány ZEČI. Po poškození památky v minulých letech byl železný kříž upraven a přemístěn na levou stranu a původní sokl byl nahrazen novým. Torzo původního kříže stálo u cesty ještě několik let, nyní je uloženo na faře.

Kříž u studánky

Lokalita: U Císařské studánky, u silnice směr Morkůvky.

Text na přední straně: AD 2001.

Text na zadní straně: Není.

O památce: Dřevěný kříž u studánky stával od nepaměti. Jeho novodobá podoba byla zhotovena roku 2001. U kříže vyvěral pramen, kde lidé nacházeli duchovní klid i občerstvení. Studánka sloužila hlavně polním dělníkům při žních, domácím zvířatům k napájení, k máčení povřísel, i jako zdroj vody pro zvěř a ptactvo. Okolí občas využívali kočovníci. V 60. letech 20. století byla studánka při úpravě cesty zasypána a zanikla.

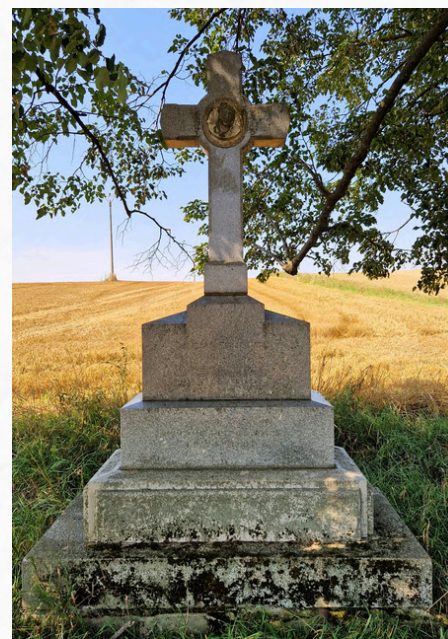
Štefanův kříž

Lokalita: Uprostřed pole, za mlýnem východně od obce.

Text na přední straně: POCHVÁLEN BUĎ PÁN JEŽÍŠ KRISTUS. POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI KTERÍ PRACUJETE A OBTÍŽENI JSTE A JÁ VÁS OBČERSTVÍM.

Text na zadní straně: VĚNOVALI MANŽELÉ ALOIS A ALOISIE ŠTEFANOVI L. P. 1956.

O památce: Kříž původně stával na starém hřbitově v Kloboukách, nedaleko kostela, a sloužil jako náhrobek Carla Branta, který pracoval jako úředník v cukrovaru a později se stal továrníkem. Jeho hrob se nacházel téměř přímo naproti hlavnímu vchodu do kostela. V roce 1950, při úpravách okolního terénu, byl hrob otevřen a ostatky byly předány rodině. Podle svědectví přítomných byla tělesná schránka překvapivě dobře zchovalá. Samotný pomník byl následně odprodán do Boleradic. Text na kříži je nyní již téměř nečitelný.

Kříž Dominika Skrejvala

Lokalita: Nad Homolou u lesa, při silnici směr Horní Bojanovice.

Text na přední straně: Tento svatý kříž věnovali ke cti a chvále Boží a na památku Dominika Skrejvala rodičové, bratr a sestra L.P.1918.

Na spodní části pak drobný nečitelný text ve 3 řádcích.

Text na zadní straně: Není.

O památce: Pomník je věnovaný Dominiku Skrejvalovi, který byl zabit po zásahu do hlavy během dělostřelecké palby na italském bojišti 24. 6. 1918, pohřben tamtéž. Posvěcen 6. října 1918 farářem z Kurdějova.

Kříž Ludvíka Soukopa

Lokalita: Naproti letišti, směr Stračí.

Text na přední straně: Ke cti a chvále Boží na památku LUDVÍKA SOUKOPA rozeného dne 10. srpna v roce 1893, který čestně padl za český národ na ruském bojišti dne 20. února 1915 v Karpatech. Věnují manželé FRANTIŠEK A MARIE SOUKOP jeho rodiči. Bože budiž duši jeho milostiv. L. P. 1919.

Text na zadní straně: Není.

O památce: Pomník z mramoru je věnovaný Ludvíku Soukopovi, který padl v Karpatech 20. 2. 1915 ve věku 36 let.

Kříž Horákových

Lokalita: „Na Křížích“, nad obcí u křižovatky směr Horní Bojanovice a Němčičky

Text na přední straně: Zbodli ruce mé i nohy mé, sečtli všecky kosti mé. Žalm 21,17. Nákladem dětí manželů VAVŘINCE A PAVLÍNY HORÁKOVÝCH V POLEHRADICÍCH 1899.

Text na zadní straně: Není.

O památce: Dříve zde od roku 1857 stál dřevěný kříž od Franze stehlíka. Poté ho rodina Horáková nahradila vkusným železným křížem s kamenným podstavcem, posvěcen farářem Filipem Toufarem. Dnes je kříž celý kamenný, na čelní straně je deska s nápisem.

Kříž za Marečkem

Lokalita: V trati Za Klínkama, za Marečkem.

Text na přední straně: Pochválen buď Ježíš Kristus. L.P.2006.

Text na zadní straně: Není.

O památce: Původně zde stál kříž rodiny Novotných, jejíž pozemky později získala rodina Charvátova. Při orbě došlo nešťastnou náhodou k poškození původního kříže, a proto se bratři Štěpán a Jiří Stehlíkovi spolu s rodinou Charvátovou rozhodli jej obnovit. Na místo byl po opravě umístěn kříž přenesený ze hřbitova v Nosislavi, odkud pocházeli rodiče Jana Charváta. Torzo původního kříže bylo zabetonováno do základu nového. Původní nápis se nedochoval.

Jiří Víteček s pomocí J. Korába, P. Mrkvy a M. Novotňákové

(Nejen) o lásce II

Ze láska je nemocná čarodějnice, to víme, to už tady jednou bylo. A o tom, že dnešní zamilovaný příběh je jiný, dozvíme se z denního tisku července a srpna 1886 – bohatě a košatě německy v denících Mährisch-schlesischer Correspondent, a Brünner Zeitung, skromně a stručně v Národních listech, Praha: Julius Grégr.

Nikdo z nás si své předky nevybírám, ale možná nejsme zrovna moc rádi, když se dovídáme, že někdo stejného jména, třeba to ani není náš příbuzný, provedl něco, co bychom si za rámeček nedali, a za klobouček už vůbec ne. Takže dále v textu aktérů křestní jména ponechána, příjmení pozměněna. Trošku. Ti z vás, kteří se nechťejí o svých možných i nemožných příbuzných dozvědět raději vůbec nic, vyvarujte se kliků na stránkách Moravské zemské knihovny v rubrice „Noviny a časopisy“. Věztež, že ten, kdo vloží do nějakého políčka s lupou slovo Polehradice, Pollehraditz, ..., ten si koleduje často o nepříliš radostná rodinná zjištění, zvláště pak, když stiskne klávesu Enter, byť jen nešťastnou shodou okolností, z lehkomyšlnosti či nerozvážnosti, ať už stařecké či mladické. A propos, mládež, té se doporučuje noviny a časopisy vůbec nečíst, ani papírové, ani ty mobilní, a když už nezbytno, tak raději až po dvaadvacáté hodině, to kvůli obsahu, nebo tajně, a v bezpečném režimu „School“ (u starších zařízení režim „Airplane mode“) pod školní lavicí. A co je hlavní a zásadní, všude tam, kde je to možné, „pracovat“ vždy a pouze v „Private/Incognito“ režimu. Snad se najde někdy nějaký naivní malíř, který to všechno dokáže uchopit, transformovat a zachovat pro generace příští.

Toliko tedy poučení, co rozhodně nedělat, ale jenom číst, jak Národní listy 29. července 1886 náš příběh odbyly sloupkem začínajícím

— Zastřelen od ženy. Dne 2. června nalezena byla v Polehradicích u Hustopče na Moravě

a pokračujícím, že nalezena byla mrtvola Josefa Prokopa. Soudní komise zjistila, že jedná se v případě tom o vraždu. Průběhem zavedeného vyšetřování padlo podezření na ovdovělou domkářku Veroniku Nevodnou z Polehradic která byla souložnicí zabitého. Nevodná byla zatčena a po dlouhém zapírání konečně v těchto dnech se přiznala, že milence svého právě v tom okamžiku, když k ní vstoupiti chtěl, zastřelila ranou z ručnice, kterou za tím účelem schválně si koupila. Za příčinu děsného svého činu uvádí spor, který mezi ní a milencem jejím delší dobu panoval. Nevodná dopravena k zem. soudu v Brně, kdež bude před porotu postavena pro úkladnou vraždu.

Deník Mährisch-schlesischer Correspondent byl sdílnější, když 13. srpna v rubrice Gerichtshalle pod podobným titulkem „Von einem Weibe erschossen“ píše,

Gerichtshalle.
Brünn, 13. August.
Von einem Weibe erschossen.

že před porotu byla předvedena stará žena v poloslovenském kroji, obžalovaná Veronika Nevodná (60), předvoláno též několik svědků, a na stolec položeny corpora delicti – zbraň, prach a broky.

Z obžaloby se dozvíme následující: Ovdovělý nádeník Josef Prokop (60) z Polehradic žil několik let v konkubínátu s obžalovanou. Oba byli sice již staří, zpočátku se milovali, ale tato láska brzy ochladla, když Prokop zjistil, že mu jeho „miláček“ už nechce dávat žádné peníze, což vyústilo v hádky. V důsledku sporů se v květnu rozešli a Josef Prokop musel dům své milenky opustit. Když 2. června Nevodné sousedka Julie Zvidalová vyšla z domu kolem půl čtvrté ráno v reakci na hluk, uviděla Josefovo tělo asi dva kroky od Nevodné bytu, an leží s hlavou na složeném mužském plášti („Halina“). O kousek dál od těla byla vidět kaluž krve. Julie Zvidalová pak i se svou dcerou Annou shodně potvrdily, že obžalovaná vyšla z domu, aby zvolala „Die heilige Jungfrau Maria hat mich von dieser befreit, warum hat man ihn aber nun gerade vor meinem Hause erschlagen?“ Za si dosadme cokoliv, jak asi mohla obžalovaná svého „ex“ pojmenovat, ale i pro tehdejší tisk to patrně bylo zu viel.

Svazek obžalované a poškozeného v textu nazván „konkubínát“, v německém originále „wilder Ehe“,

tedy „divoké manželství“, jinak, odborně řečeno, „na psí knížku“. S popisem poškození těla poškozeného spokojme se pouze s originálem, tedy že „Die gerichtliche Obduction ergab, daß das linke Schläfenbein, das linke Stirnbein ganz zertrümmert, das linke Auge ausgeronnen und die Gehirnmasse herausgespritzt war.“, a tím se elegantně vyhneme složitému vysvětlování, že popis není pro osoby citlivé, protože by mohl obsahovat nevábná slova, jako např. roztržštěné kosti, vyteklé oko, či vystříknutá mozková hmota.

„Smrt Prokopa, na kterého byl vypálen výstřel ze vzdálenosti 4–5 kroků, nastala podle znaleckého posudku okamžitě. Veronika Nevodná, která byla z činu podezřelá, se po prvotním popírání přiznala, že 1. června kolem 10. hodiny v noci vystřelila z okna svého bytu na ulici, ale že jejím záměrem nebylo Josefa Prokopa zastřelit, ale vystrašit ho, protože ji každou noc po dobu 14 dnů vyhrožoval, že ji zabije, vždy s krumpáčem v ruce. Na Prokopa také vůbec nemířila. Na druhé straně svědci vypovídají, že obžalovaná 2. června ráno zabalila pušku, trochu prachu a broků do hadrů a zakopala je asi 40 kroků od svého bytu a stopy po výstřelu na okně zakryla barvou. Také v době činu ještě nebyla taková tma, aby nebylo možné rozpoznat každého člověka. Obžalovaná pušku koupila teprve 1. června, bezprostředně před činem, od známého pytláka.“

Dodejme jen, že tím známým pytlákem nebyl nikdo jiný než Michael Barvínek, jak jinak než Bojanovic. Z těch Horních, aby bylo úplně jasno.

Obžalovaná Veronika Nevodná přiznala, stejně jako v předběžném vyšetřování, že střílela oknem, ale nemířila na Josefa Prokopa. Posledně jmenovaného svědci označili za brutálního opilce, který obžalované opakovaně vyhrožoval zabítím. Po ukončení dokazování

zástupce státního zastupitelství tvrdil, že obvinění jsou oprávněná. Obhájce Dr. Fritz Haas žádal zproštění obvinění z vraždy. Porota rovněž zprostila obžalovanou z trestného činu vraždy 10 hlasy proti 2, jednomyslně ji však uznala vinnou z přečinu proti bezpečnosti života podle § 335 trestního zákoníku. Veroniku Nevodnou odsoudil soud k přísnému trestu odnětí svobody zpřísněnému pústem na dobu osmi měsíců. Odsouzená okamžitě nastoupila do výkonu trestu.

Jak moc přísný její trest byl, to nevíme, ale snad kromě zmíněného již pustu nezahrnoval též mokřý lajn-tuch a separaci. I když, samota by ji mohla dát osm dlouhých, předlouhých měsíců času k zamyšlení, zdali její spor nešlo vyřešit jinak. Tak, aby dp. Filip Toufar nemusel v červnu roku 1886 do knihy zemřelých (Sterbebuch) napsat, že Josef Prokop, nádeník z Polehradic, „zemřel násilnou smrtí zastřelením“, a bez zaopatření byl čtvrtého dne měsíce a roku téhož pohřben.

Veronika Nevodná přežila nebohého Josefa Prokopa o šestnáct let, a zemřela, jak bylo dp. Janem Šidlákem, takto farářem v Polehradicích, zapsáno, že 30. července roku 1902 v čp. 14 zemřela, aby o dva dny později na místním hřbitově pochována byla Veronika Nevodná (75).

Nám zbývá už jen závěrem shrnout, že o milci poskytnuté peníze jde až první řadě, že láska, nemocná čarodějnice též zvaná, v každém věku kvete, a dokolečka, byť neustále, ale stále marně, opakovat, že ženám neradno věřit. Doporučuje nejméně devět z deseti mužů, a nemáme, byť jen nepatrný důvod se domnívat, že před sto čtyřiceti lety tomu bylo jinak. Bývalé, současné i budoucí milky mohou tisíckrát tvrdit, že nemíří na hlavu, ale pravda

je jiná a úplně někde jinde, stejně jako ten krumpáč, který, jsa pravděpodobně zodpovědnější než prach a broky zakopán, nikdy nebyl nalezen. Na scéně ovšem byl, což nám i po letech dokazuje umělecká inteligentka, která si noční polehradskou tragédii představuje takto:

Scénu si ovšem trošku přikrášlila, neboť sama moc dobře ví, a když se jí na to zeptáte, tak vám to i potvrdí, že „oné osudné noci z prvního na druhý červen 1886 byla luna ve fázi poslední čtvrti, tedy že polovina měsíce (ta pravá) byla osvětlena slunečním světlem, zatímco druhá polovina (levá, ostatně jaká jiná) byla ve stínu“.

Ať už za úplňku, nebo v bůhvíjaké fázi lunárního cyklu, a řečeno slovy mé nové a mladé přítelky, umělecké inteligentky výše již zmiňované, „klidnou noc, bez krumpáčů, flint, prachu a broků, též bez hrozivých stínů za okny světnice, kdy budí tě jen uklidňující ticho, ne hromové ozvěny výstřelů“ přeje

Petr Mrkva

Pohled do sedla

Koně k lidem patří již tisíce let, ať už byli zdrojem potravy, silou využitou při polních pracích nebo později součástí sportu. Také Boleradice bývaly dějištěm koňských závodů, jak dokládají například dobové fotografie z roku 1977. O tom, že koňský oddíl byl součástí zemědělského družstva, se můžeme dočíst ve zpravodaji JZD z roku 1986,

jehož článek zmiňuje založení, úspěchy v odchovu i dostihových závodech (lze dohledat na webu Boleradic). Koně byli ustájeni u rybníka v přestavěné bývalé drůbežárně.

Po revoluci se boleradické chovy smršklly na pár soukromých vlastníků z nichž nejvýznamnější byl Václav Kilián využívající zmíněné stáje. Bez

něj se po dlouhá léta neobešly žádné hody – koňským spřežením se jezdívalo „pro máju“. Jeho koně dokázali kromě tahání valníků také zorat políčka malých zemědělců či dělat parádu na projíždkách s vozem při různých slavnostních příležitostech.

Sportovní koně se do Boleradic vrátili až v roce 2001 s Vojtěchem Strakou. Ten nejprve sdílel konírnu s Václavem Kiliánem, který ale později chov zrušil. Strakovi se tak stali jedinými současnými uživateli stájí a výběhů u rybníka.

Vojtěch pochází z Popic, narodil se do rodiny „koňáků“, a tak na koni seděl poprvé jen co se naučil chodit. Ke stájím to ze svého domu měl prakticky přes ulici, takže nebylo překvapením, že se ve dvanácti letech stal členem TJ Pálava v Popicích a začal závodit. Úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat, za svoji kariéru se stal trojnásobným okresním přeborníkem a jedenkrát

Foto z jezdeckých závodů r. 1977 u dolního mlýna.

Vinobraní 2020.

i přeborníkem kraje. Koně jezdil také v Soběsukách či Hustopečích, vyhrával na parkurových překážkách v širokém okolí, ale třeba i v Trenčíně. „Osobák jsem si skočil u Bolka Polívky na farmě v Olšanech, tenkrát jsme si s Bolkem tykali. Postavil překážku na 185 centimetrů, sám jsem nevěřil tomu, že to můžu skočit. Můj kůň, když to viděl, utekl zpátky do maštale,“ směje se Vojtěch. Jak sám dodává, skvěle se mu sedělo třeba v sedlech koní Ondřeje Kavely, na jehož kobyle startoval třináctkrát a třináctkrát vyhrál. Jako jezdce ho angažovali i majitelé stájí z kroměřížska či ze zlínska, protože, jak říká, uměl závodit i „zkažené“ koně.

Václav Kilián.

Do Boleradic přišel společně s kolegyní Janou Višňovskou a pod hlavičkou stáje Straviš se dál účastnili parkurových závodů. Jana Višňovská pak odešla do Hustopeč a nyní provozuje ranč Valkýra. Později se k Vojtěchovi přistěhovala manželka Renata Straková. Ta pochází původně z Vranovic a koním se věnuje se stejným zápalem jako Vojtěch. Velkým úspěchem pro ni bylo vítězství na závodišti ve slovenských Kopčanech.

Nejvíce bylo v konírně najednou ustájeno asi šestnáct koní, dohromady se jich za dobu působení Strakových vystřídal kolem třiceti. Jednou z prvních klisen v Boleradicích byla Lasy, odložená jako nevhodný sportovní kůň. Ovšem pod vedením zkušených majitelů začala znovu závodit a nakonec se stala šampionkou stáje a její jméno nese i celý zdejší jezdecký klub. Nyní boxy obývá šest koní a hříbě, přičemž hřebec Charlie je zde ustájený jiným majitelem, ostatní patří do místního chovu. Cvičit a závodit na nich dojíždějí dvě jezdky z Brna – Natálie Doubková jezdí kobytku Lucci a Darina Halatová Loru Star. Letošní rok závodění nepřál, Lucci se zotavovala ze zranění a Lora se vrací do tréninku po hříběti. Na podzim ale přece jen ještě pár závodů

Tým na závodech.

absolvují, sezónu zakončí Hubertova jízda 25. 10. v Popicích, v lednu se opět začne trénovat v halách a na jaro již plánují plné nasazení.

Renata a Vojtěch.

Strakovi nejsou jen sportovci, jejich koníček zahrnuje jak tréninky, tak každodenní péči o koně, a to včetně jejich okování, stříhání nebo základních veterinárních zákroků. V podstatě by se dalo říct, že je to druhá práce na plný úvazek. K tomu s nimi konírnu u rybníka sdílí tři psi a početné osazenstvo králíků a koček. Ochotně také svezou místní děti v sedle, třeba během dětského dne. „Boleradice jsou krásné, jsme tady spokojeni a rádi je reprezentujeme. Potěší nás, když místní uvidíme i na závodech, pokud nám budou chtít přijít fandit,“ říká Renata.

Martina Novotnáková

Parkurové skákání

Parkurové závody probíhají v několika kategoriích, které se dělí podle velikosti překážek. Stupňuje se od Z (základní) po T (těžké), dále se ještě dodatečně dělí na podkategorie (např. nejmenší ZZ měří 80 cm, nejvyšší T*** 155 cm). Speciální kategorie jsou navíc pro poníky. Závodí se v přesnosti projetí dráhy, v některých případech se bere ohled i na čas. Každý závod je hodnocený zvlášť a má tedy svého vlastního vítěze. Jeden kuň může nastoupit maximálně ve dvou soutěžích denně. **Jezdecký klub Lasystar** z Boleradice je možné potkat například na závodisti Panská lícha Brno, v Popicích, Olomouci a dalších.

Seminář Naše krajina

Spolek Letorost Vás zve na seminář Naše krajina, který se uskuteční v pátek 7. listopadu v 17:00 v Divadle Boleradice. Vstupné zdarma.

Co nás čeká?

Budeme si povídat o tom, jak funguje zemědělská krajina, jaké jsou její hlavní problémy a co můžeme udělat pro to, aby se nám v ní žilo lépe. Zaměříme se také přímo na okolí obce Boleradice a ukážeme si, co konkrétně mohou běžní občané udělat proto, aby se z velkých lánů polí neztrácela voda a půda. Seminář je určen všem, kteří mají o problematiku krajiny zájem a chtějí by se v této oblasti pustit do sousedských projektů.

Medailonek lektorky:

Klára Dušková vystudovala obor Inženýrství životního prostředí na stavební fakultě ČVUT v Praze. Poté přes 10 let pracovala v projekční vodohospodářské firmě, kde se zabývala hlavně zpracováním studií, vodohospodářských plánů a hydrologických modelů. Je autorizovanou inženýrkou pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Nyní se v Nadaci Via podílí na komunitním programu Místo, kde žijeme, na starost má zejména téma krajiny. Snaží se lidem ukázat cesty, jak se mohou formou sousedských aktivit podílet na zlepšování stavu našeho prostředí.

Martinské hody

Boleradští stárci, starcky a chasa vás srdečně zvou na Martinské hody, které se budou konat **v sobotu 15. 11. 2025** od 20:00 hodin v sále městyse Boleradice. K tanci, poslechu a dobré náladě Vám bude hrát DH Sokolka. Těšíme se na Vaši účast.

Výstava v knihovně

Jak to asi vypadalo u našich babiček před Vánocemi? Přijďte se podívat a samozřejmě taky „ochutnat“ předvánoční atmosféru na výstavě „Vánoce u babičky v kuchyni“, kterou pro Vás přichystá Klub seniorů **v knihovně (29.-30.11.)**.

Radostné zážitky z naší mateřské školy

V naší mateřské škole je celý rok plný barev, smíchu a objevování. Každý den přináší nové zážitky – od her na školní zahradě až po společné tvoření a zpívání ve třídách. Děti se učí spolupracovat, pomáhat si a radovat se z maličkostí.

Nově zapsané děti si postupně zvykají na kamarády, prostředí i paní učitelky. Ve třídě Berušek děti vítají paní učitelky **Anna Furchová** a **Natálie Taborschi**. Ve třídě Včelíček pak na předškoláky čekají **Petra Appeltauerová** a **Petra Hájková** a paní asistentka **Markéta Buchtová**.

Podzim zahájíme Zahradní slavností, na které rodiče s dětmi čekají zábavné úkoly a vyrobí podzimní strašáky z dýní a přírodnin. Nebude chybět ani ochutnávka dobrot z jablíček. Na konci září k nám přijede **Žůžo Muzička** s pohádkou *Kuřátko a obilí*.

V prosinci nás čeká představení **Divadélko Květinka s Kouzlem Vánoc**, návštěva **Mikuláše s andělem a čertem** i oblíbený projekt **Vánoční**

kouzlení. Do školky zavítá i **Ježíšek** a děti se už těší na přípravy a vystoupení při tradiční **vánoční besídce**.

Každá akce je pro nás příležitostí propojit školku s rodiči i širší komunitou. Děkujeme všem, kteří se

zapojují a pomáhají nám vytvářet prostředí, kde se děti cítí bezpečně a šťastně.

Věříme, že společně nás čeká ještě mnoho krásných okamžiků.

Kolektiv MŠ

Základní škola

Během prázdnin se naše škola, tak jako každý rok, připravovala na příchod nového školního roku. V budově panoval čilý ruch – pilně se opravovalo, uklízelo a zvelebovalo. Podařilo se nám zrekonstruovat nářadovnu v tělocvičně, kde nás dlouho trápily vlhké stěny. Vznikla zde nová podlaha a částečně i útulný kabinet pro mateřskou školu. Proměnou prošla také spodní třída mateřské školy, která se nyní může pochlubit novým uspořádáním.

V pondělí 1. září se škola rozzářila slavnostní náladou – otevřely se dveře školního roku 2025/2026. Po úvodních slovech se děti, plné očekávání a radosti, rozeběhly do svých tříd, kde je s úsměvem přivítaly jejich třídní učitelky. Největší dojetí patřilo tradičně prvňáčkům, kteří poprvé usedli do školních lavic. A letos se jich sešlo opravdu početně – hned 24 malých školáčků, zatímco loni jsme vítali devět statečných nováčků. Velkým potěšením je i skutečnost,

že se k nám rozhodly docházet děti z okolních obcí – z Horních Bojanovic k nám nastoupili hned tři prvňáčci. Jejich rodiče ocenili nejen příjemnou atmosféru školy, ale i dobré zkušenosti, které o nás slyšeli.

První třídu povede paní učitelka **Miroslava Fišerová**, ve druhém ročníku s deseti žáky přivítáme novou třídní paní učitelku **Silvii Mokrou**. Třetí třídu s jedenácti žáky povede paní učitelka **Michaela Vedrová** a spojenou čtvrtou a pátou třídu

Neméně zajímavá byla také návštěva Centra volného času Pavučina v Hustopečích, kde děti absolvovaly program s názvem Od ovečky ke klubíčku. Dozvěděly se mnoho zajímavostí o chovu oveček, vyzkoušely si kartáčování vlny, utkaly vlastní nit a prohlédly si kolovrátek. A aby toho nebylo málo, ovečky si mohly i nakrmit.

Kromě výuky nás čeká během školního roku i spousta radosti a zážitků. V srpnu 2026 ukončíme projekt Šablony OP JAK II, který běží od 1. 9. 2024. Finanční prostředky jsou určeny především pro rozvoj žáků – umožňují jim účast na inovativních vzdělávacích aktivitách s odborníky a zároveň poskytují důležité vzdělávání pro pedagogy. I v tomto roce plánujeme celou řadu tradičních akcí, na které se všichni těšíme.

Na závěr přejeme všem školákům, a zejména našim prvňáčkům, aby se jim ve škole líbilo, aby sbírali nové vědomosti s chutí a radostí a aby si školní rok 2025/2026 užili naplno.

Mgr. Miroslava Fišerová, ředitelka školy

s devatenácti žáky paní učitelka Veronika Coufalová. Pedagogům jsou nápomocny čtyři asistentky – Marie Folberová, Blanka Riedlová, Jitka Nádeníčková a nově také Lucie Štanglová.

Také školní družina se rozrostla o nové žáky, a proto zde nyní fungují hned tři oddělení. O děti se starají paní vychovatelka Iveta Brdečková, paní vychovatelka Lucie Štanglová v oddělení mladších žáků a paní vychovatelka Blanka Riedlová u starších dětí. Společně pro ně připravují pestrý program – od

rukodělných činností v Šikulkách přes sportovní hry až po mnoho příležitostí k objevování a tvoření.

Čtvrtáci a pátáci se hned na začátku školního roku vydali do Hustopečí, kde na dopravním hřišti absolvovali výuku dopravní výchovy. Děti si nejprve osvěžily teoretické znalosti, zopakovaly si dopravní značky i povinnou výbavu cyklisty a poté si vše vyzkoušely v praxi. Na kole projížděly křižovatky, odbočovaly, zastavovaly u značky „Stůj, dej přednost v jízdě“ a na závěr se předvedly i v jízdě zručnosti.

Aligators

Letošní léto bylo ve znamení sportu a skvělých zážitků. Aligators uspořádali dva příměstské kempy a mezi nimi také týdenní florbalové soustředění. Desítky dětí a mladých sportovců tak prožily prázdniny naplno – s pohybem, hrami, tréninky i výlety.

Kemp nejen s fotbalem (28. července až 1. srpna)

Přelom července a srpna patřil dětem, které si vyzkoušely, že sport je hlavně radost. Dopoledne i odpoledne se střídaly různé disciplíny – fotbal, atletika, gymnastika i pohybové hry. Kvůli počasí se bohužel nekonal tradiční výlet na koupaliště.

Velkým zpestřením ale byl výlet k větrnému mlýnu, kde si děti užily pohyb na čerstvém vzduchu, a závěrečný turnaj, při kterém každý mohl ukázat, co se během týdne naučil.

Kemp nejen s flor- balem (11.–15. srpna)

Další srpnový týden patřil příměstskému kempu zaměřenému hlavně na florbal. Ten byl pestrý nejen díky samotným tréninkům, ale i doprovodnému programu. Ve středu děti vyrazily na oblíbené koupaliště, kde si kromě zábavy užily i společné chvíle mimo hřiště.

Skvělou atmosféru podtrhl páteční turnaj, který byl tradiční tečkou za celým týdnem.

Na kempech nechyběla ani nejmladší skupina MINI, která si zaslouženě užila péči trenérů i radost ze hry.

Velký díky patří trenérům, rodičům a školám, kteří pomohli s organizací.

Florbalové soustředění (2.–7. srpna)

Na fotbalový kemp navázalo florbalové soustředění, které se neslo ve znamení intenzivních tréninků. Pod vedením zkušených trenérů se hráči věnovali technice, kondici i herním situacím. Nechyběly ani teambuildingové aktivity, které posílily partu napříč věkovými kategoriemi.

Nyní se už těšíme na novou sezónu. Tréninky budou v Boleradicích probíhat v těchto termínech:
Pátek 15:15–16:15 – MŠ
Pátek 16:15–18:00 – 1. stupeň

Tomáš Vojtěšek

Vzhůru do nové divadelní sezóny

Vážení pravidelní i nepravidelní či nahodilí návštěvníci představení místního divadla. Ráda bych vás následujícími řádky navnadila k jeho opětovné návštěvě v právě zahájené sezóně 2025/2026.

Na repertoáru domácího souboru zůstává komedie Arnošta Goldflama **Dámská šatna**. Má za sebou 23 repríz, stále láká diváky a baví herečky. Na domácí scéně čekají Dámskou šatnu dvě poslední reprízy a v lednu derniéra.

Prozatím nejnovějším kusem našeho souboru je drama Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**. Úspěšná květnová premiéra nastartovala slibnou pout' této inscenace po jevištích nejen moravských. Do podzimního programu u nás doma je zařazena hned třikrát.

Slovenský soubor Šáchor ze Zohora přiveze autorskou výpravou upíří komedii **Basta Fidlí Drakulovi**, ochotníci z Dolních Kounic komedii Jana Wericha **Teta z Bruselu** a ze vzdálené České Lípy dorazí herci z Divadelního klubu Jirásek, aby u nás uvedli Gogolovu **Ženitbu** ověčenou účastí na loňském Jiráskově Hronově. Začátek adventu bude patřit koncertu **Vánoce s Karlem**, v němž zazní krásné české i světové vánoční melodie v podání Karla Hegnera za doprovodu smyčcového kvarteta Fashion Strings.

Pro děti jsme připravili tradiční předplatné **Rodiče s dětmi do divadla**. Tentokrát jsme vybrali pohádkové příběhy vhodné pro děti od 6 let (9. 11. 2025 O bojácném Floriánkovi – DS Bezkašen Uherčice; 11. 1. 2026 O čertovi – DS „V“ Brno; 15. 3. 2026 Popelka: Bylo, nebylo? – DS Vojan Libice nad Cidlinou; 17. 5. 2026 Květuška a ježibaba, DS Moruša Morkůvky).

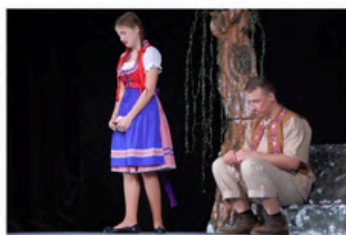
Předplatné je v prodeji do 9. října, potom bude možné koupit zbývající vstupenky na jednotlivá představení. Dospělí diváci se mohou těšit na tradiční **Jarní předplatné**. V prodeji bude od 1. listopadu do 12. prosince. Předplatné obsahuje 5 divadelních inscenací v podání souborů z celé ČR (17. 1. 2026 Převýborná historie o kupci benátském – Ořechovské divadlo; 14. 2. 2026 Nejstarší řemeslo – Divadlo Václav Václavov; 14. 3. 2026 Matka Kuráž – DK Jirásek Česká Lípa; 25. 4. 2026 Mezi nebem a zemí – DS Vřesina; 16. 5. 2026 M*A*S*H – Divadlo Stodola Blažovice).

Novinkou je nový systém předprodeje, k němuž jsme začali využívat internetový server GoOut, který nejen prodává vstupenky, ale také poskytuje přehled kulturních akcí v ČR a současně je propaguje. Pro ty z vás, kteří dávají přednost nákupu vstupenek přímo v pokladně divadla, se nic nemění. Pokladna bude otevřena opět každý pátek od 18 do 19 hodin a hodinu před začátkem každého představení.

Vážení přátelé, těšíme se na shledanou v divadle.

Za boleradické divadelníky,
Iva Kahounová

RODIČE S DĚTMI DO DIVADLA

O BOJÁCNÉM FLORIÁNKOVI

DS Bezkašen Uherčice
9.11.2025
80 min.

O ČERTOVI

Divadelní studio „V“ Brno
11.1.2026
70 min.

POPELKA: BYLO, NEBYLO?

DS Vojan Libice nad Cidlinou
15.3.2026
60 min.

KVĚTUŠKA A JEŽIBABA

DS Moruša Morkůvky
17.5.2026
60 min.

Staňte se správci cest v okolí Boleradic

Obnova zaoraných cest a související výsadba je důležitou částí rozvoje naší krajiny. Daleko důležitější je však následná péče. Za poslední čtyři roky jsme my, členové spolku Letorost, toho společně s vámi pro naši krajinu udělali docela hodně. Získali jsme do péče čtyři cesty oseté travou, 187 stromů, 96 keřů, instalovali šest laviček, rozcestník, pět informačních tabulí a řadu berliček pro dravce.

Ale co je hlavní, na financování všech souvisejících nákladů jste se podíleli především vy, občané Boleradic, boleradičtí rodáci a také vedení obce i nadace. A nejedná o malé peníze. Je proto důležité usilovně se věnovat péči a rozvoji těchto částí naší krajiny a zajistit ekvivalentní údržbu. Stručné shrnutí čtyř klíčových projektů:

- Nikitěnkova cesta (2021) – obnova zaorané cesty, 28 stromů, tři lavičky, tři informační panely, kryté posezení, označení cesty žlutou turistickou značkou KČT.
- Lipová cesta (2022) – nové vytyčení cesty, 40 stromů, dvě lavičky, jeden informační panel, 10× berličky pro dravce.
- Cesta K Císařské studánce (2023) – obnova zaorané cesty, 114 stromů, lavička, rozcestník se směrovými šipkami, berličky pro dravce a 66 keřů.
- Cesta bratří Mrštíků (2024) – 30 vrbových keřů, místní značení „od divadla k památníku“, informační panel.

Těší nás zájem občanů i turistů, když vidíme, že cesty využívají, a také když nám dávají pozitivní zpětnou vazbu. Máme však i negativní

hodnocení, která jsou často impulzem k urychlené opravě. Příroda je živá, vyvíjí se dynamicky a někdy neuděláme včas potřebné agrotechnické činnosti. Proto i za negativní názory nebo připomínky děkujeme.

Abychom zanedbání péče předcházeli, stanovili jsme „správce cest“, kteří mají za úkol průběžně kontrolovat stav rostlin a cest celkově a návazně zabezpečit údržbu.

Správci cest – osoby odpovědné za údržbu:

- Nikitěnkova cesta
 - Jindřich Kahoun, jindrich.kahoun@seznam.cz, 724 021 873
- Lipová cesta
 - Jiří Víteček, jvitecek@email.cz, 774 863 494
- K Císařské studánce (lípy)
 - Pavel Třeštík, trestikptrestik@gmail.com, 725 115 658
- K Císařské studánce (oskeruše)
 - Jiří Soukop, jiri_soukop@seznam.cz, 608 925 988
- K Císařské studánce (slivoně)
 - Bořivoj Veselý, borek.vesel@seznam.cz, 737 717 913
- K Císařské studánce (keře)
 - Luděk Horák, los.ludos@seznam.cz, 606 117 764
- Cesta bratří Mrštíků
 - Jindřich Kahoun, jindrich.kahoun@seznam.cz, 724 021 873

Máte-li nějaký návrh nebo připomínku, můžete se obrátit přímo na konkrétního správce. Vaše názory a poznatky jsou pro nás důležité. Chcete-li se stát správcem či správkyní nebo jinak pomáhat našemu spolku, pište nám na e-mail vybor@letorost.cz.

Závěrem vás zveme nejenom na seminář Naše krajina, který se uskuteční 7. listopadu (bližší informace jsou v jiné části Polehradu), ale také na diskusi o naší krajině a dalších projektech, která se uskuteční bezprostředně pro přednášce Kláry Duškové. Je to příležitost sdílet své názory a návrhy na toto téma.

Za výbor spolku Letorost – lidé, kteří sázejí stromy,

Jindřich Kahoun

Dokončení parčíku brigáda

Vážení občané,

zveme vás na brigádu v sobotu 18. října od 9 hodin v parčíku na konci Pastýrské ulice.

Společně zasadíme keře pro živý plot, upravíme terén a proměníme parčík v místo, kam se budeme všichni rádi vracet. Stačí si vzít pracovní rukavice, motyku či rýč, pevné boty a chuť být u něčeho, co tu zůstane pro nás všechny.

Spolek Letorost

SK Boleradice 1935

Rozpis soutěže – fotbal

Kolo	Datum	Družstvo	Výsledek
2.	Ne 10. 08. 2025 17:00	TJ Dynamo Drhnolec – Boleradice	2:1
3.	Ne 17. 08. 2025 16:30	Boleradice – TJ Sokol Lanžhot B	2:1
4.	So 23. 08. 2025 16:30	TJ Sokol Brumovice – Boleradice	2:1
5.	Ne 31. 08. 2025 15:00	Boleradice – TJ Velké Bílovice	3:0
6.	Ne 07. 09. 2025 16:00	TJ Slavoj Podivín – Boleradice	1:0
7.	Ne 14. 09. 2025 15:00	Boleradice – TJ Sokol Popice	0:2
8.	Ne 21. 09. 2025 15:30	TJ Sokol Starovice – Boleradice	3:2
9.	Ne 28. 09. 2025 15:00	Boleradice – Sokol Dolní Dunajovice	4:1
10.	Ne 05. 10. 2025 15:00	Bavory / Mikulov B – Boleradice	
11.	Ne 12. 10. 2025 15:00	Boleradice – TJ Sokol Šitbořice	
12.	So 18. 10. 2025 14:30	TJ Sokol Pouzdřany – Boleradice	
13.	Ne 26. 10. 2025 14:30	Boleradice – TJ Sokol Strachotín	
1.	Ne 02. 11. 2025 14:00	Boleradice – Týnec / Hrušky	

Tabulka – fotbal

2025 A2A - 9. liga dospělí

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	o	–	Skóre	Body
1.	Bavory / Mikulov B	8	5	1	2	22:11	16
2.	TJ Sokol Šitbořice	8	5	1	2	23:14	16
3.	TJ Velké Bílovice B	8	5	1	2	21:17	16
4.	Týnec / Hrušky	8	4	3	1	20:12	15
5.	TJ Sokol Starovice	8	3	4	1	12:10	13
6.	TJ Sokol Pouzdřany	8	4	1	3	16:16	13
7.	TJ Sokol Strachotín	7	3	1	3	16:21	10
8.	SK Boleradice 1935	8	3	0	5	13:12	9
9.	TJ Dynamo Drhnolec	8	3	0	5	16:20	9
10.	TJ Slavoj Podivín	8	2	2	4	8:20	8
11.	TJ Sokol Brumovice	7	2	1	4	19:20	7
12.	TJ Sokol Lanžhot B	7	2	1	4	16:18	7
13.	Sokol Dolní Dunajovice	7	2	1	4	11:13	7
14.	TJ Sokol Popice	8	2	1	5	11:20	7

Rozpis soutěže – stolní tenis

OP 2. třídy

Kolo	Datum	Družstvo
1.	Ne 28. 09. 2025 09:30	Brumovice B – Boleradice
2.	Ne 03. 10. 2025 18:30	Lednice E – Boleradice
3.	Ne 12. 10. 2025 09:30	Boleradice – Perná
4.	Pá 17. 10. 2025 19:20	Rakvice – Boleradice
5.	Ne 26. 10. 2025 09:30	Boleradice – Němčice
6.	Pá 31. 10. 2025 18:30	Němčičky B – Boleradice
7.	Ne 9. 11. 2025 09:30	Boleradice – Zaječí A
8.	Út 11. 11. 2025 18:30	Tvrdonice B – Boleradice
9.	Ne 23. 11. 2025 09:30	Boleradice – Šakvice A
10.	Pá 28. 11. 2025 19:00	Brumovice A – Boleradice
11.	Ne 07. 12. 2025 09:30	Boleradice – Křepice

Foto J. Šlancarová.

Polehrátky

Máš rád vtipné hádanky? Tak to jsi tu dnes správně!

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

Sněhurka má 5 jablek. Co udělá, aby je rozdělila mezi 7 trpaslíků?

✓			0		

Víte, co dělá trpaslík v moři?

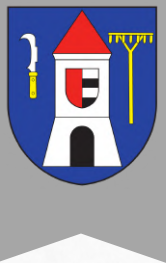
Jak se říká krávi, která se ztratila?

				✓			

Víte, co se stane s krávou po pěti letech života?

	✓

✓			

Kalendář akcí

18. října	Brigáda Parčík v pastýřské	Letorost
31. října	Lampiniáda	OS Nedáňov
7. listopadu	Seminář Naše krajina	Letorost
15. listopadu	Martinské hody	Krojovaná mládež
20. listopadu	Setkání se seniory	Úřad městyse
29. listopadu	Adventní dílny	OS Nedáňov
29.–30. listopadu	Výstava „U babičky“	Knihovna a senioři

Divadlo Boleradice

SEZÓNA 2025/2026

sobota 20. září 19:30	<i>Jan Otčenášek: ROMEO, JULIE A TMA (drama)</i> Intimní příběh o lásce a odvaze v době, kdy i drobný projev lidskosti mohl znamenat odsouzení. DS bratří Mrštíků Boleradice
sobota 18. října 19:30	<i>Andrej Lacko a Martin Bartko: BASTA FIDLI DRAKULOVÍ (komedie)</i> Příběh o první upírci na slovenském Záhoří. DS Šáchor, Zohor
sobota 25. října 19:30	<i>Arnošt Goldflam: DÁMSKÁ ŠATNA (komedie)</i> Podle zkušeností autora je dámská šatna tou nejdůležitější místností v divadle. Řeší se tam totiž vše podstatné i nepodstatné. DS bratří Mrštíků Boleradice
neděle 26. října 17:00	<i>Jan Otčenášek: ROMEO, JULIE A TMA (drama)</i> Intimní příběh o lásce a odvaze v době, kdy i drobný projev lidskosti mohl znamenat odsouzení. DS bratří Mrštíků Boleradice
sobota 8. listopadu 19:30	<i>Jan Werich: TETA Z BRUSELU (komedie)</i> Tlupa lidí s velkými sny a jen malou špetkou odvahy. Bláznivá komedie s jednou tetou, co vůbec není teta. DivOch Dolní Kounice
neděle 9. listopadu 15:00	<i>Zdeněk Kozák: O BOJÁCNÉM FLORIÁNKOVÍ (pohádka)</i> Mladý bázlivý hrnčíř Florián chce získat za ženu svou milou Rozálku. Překoná svůj strach, zbaví hospodu strašidel a vyhraje? DS Bez kamen Uherčice
pátek 21. listopadu 19:30	<i>J. V. Gogol: ŽENITBA (komedie)</i> Slavná veselohra ruského klasika o nepodařených námluvách, kde se o jednu nevěstu uchází několik svérázných ženichů. DK Jirásek Česká Lípa
sobota 29. listopadu 19:30	<i>Arnošt Goldflam: DÁMSKÁ ŠATNA (komedie)</i> Podle zkušeností autora je dámská šatna tou nejdůležitější místností v divadle. Řeší se tam totiž vše podstatné i nepodstatné. DS bratří Mrštíků Boleradice
pátek 5. prosince 19:30	<i>Adventní koncert: VÁNOCE S KARLEM</i> Po Kouzlu Vánoc s jedinečným koncertem Karla Hegnera. Tento exkluzivní program doprovází okouzující smyčcové kvarteto Fashion Strings.
neděle 7. prosince 17:00	<i>Jan Otčenášek: ROMEO, JULIE A TMA (drama)</i> Intimní příběh o lásce a odvaze v době, kdy i drobný projev lidskosti mohl znamenat odsouzení. DS bratří Mrštíků Boleradice

Podrobnosti o programu, rezervace předplatného a vstupenek najdete na www.boleradice-divadlo.cz. Předprodej vstupenek v pokladně divadla vždy v pátek od 18-19 hod. a hodinu před představením.
Telefon do divadla 723 666 153 pouze v době předprodeje.
Změna programu vyhrazena.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ NEDÁNOV
POŘÁDÁ

LAMPINIÁDU

31. 10. 2025

V 16:30 HOD VYRÁŽÍME
Z PLÁCKU PŘED ÚRADEM MĚSTYSE

LAMPIÓNY, SVĚTÝLKA A LUCERNIČKY S SEBOU
PRO MALÉ ODVÁŽLIVCE BUDE PŘIPRAVENA STEZKA S PŘEKVAPENÍM.

TEPLÉ PITÍ PRO MALÉ I VELKÉ
A OHEŇ NA ZAHŘÁTÍ BUDE ZAJIŠTĚN.
DOBROTY NA OHEŇ S SEBOU.

MALÉ DOMÁCÍ OBČERSTVENÍ PRO DĚTI K ČAJI VÍTÁNO.

ZA DĚTI SI ZODPOVÍDAJÍ ZÁKONNÍ ZÁSTUPCI.
V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE AKCE RUŠÍ.

Seminář Naše krajina

7. listopadu v 17:00
Divadlo Boleradice
Vstupné zdarma

Co nás čeká?

Budeme si povídat o tom, jak funguje zemědělská krajina, jaké jsou její hlavní problémy a co můžeme udělat pro to, aby se nám v ní žilo lépe. Zaměříme se také přímo na okolí obce Boleradice a ukážeme si, co konkrétně mohou běžní občané udělat proto, aby se z velkých lánů polí neztrácela voda a půda. **Seminář je určen všem, kteří mají o problematiku krajiny zájem a chtějí by se v této oblasti pustit do sousedských projektů.**

Medailonek lektorky:

Klára Dušková vystudovala obor Inženýrství životního prostředí na stavební fakultě ČVUT v Praze. Poté přes 10 let pracovala v projekční vodohospodářské firmě, kde se zabývala hlavně zpracováním studií, vodohospodářských plánů a hydrologických modelů. Je autorizovanou inženýrkou pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Nyní se v Nadaci Via podílí na komunitním programu Místo, kde žijeme, na starost má zejména téma krajiny. Snaží se lidem ukázat cesty, jak se mohou formou sousedských aktivit podílet na zlepšování stavu našeho prostředí.

POLEHRAD ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotnáková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo polehrad@boleradice.cz. Toto číslo vyšlo 2. října 2025. Uzávěrka příštího čísla je 1. prosince 2025.

Foto na obálce: Jiří Víteček, Tomáš Koráb